

XXXII. SJEZD ČSSD

ZPRÁVA PŘEDSEDY POSLANECKÉHO KLUBU ČSSD

XXXII. sjezdu ČSSD, konanému v Bmě 25. – 27. 3. 2005

Předkládá: JUDr. Petr IBL

XXXII. SJEZD ČSSD

NÁVRH USNESENÍ:

XXXII. sjezd schvaluje Zprávu předsedy Poslaneckého klubu ČSSD.

POZNÁMKY:

Vážené delegátky a delegáti, vážení přátelé,

dovolte mi, abych Vám, jak je tomu obvyklé, předložil zprávu o činnosti Poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické (dále jen „PK ČSSD“) za období od posledního XXXI. sjezdu ČSSD, konaného v březnu roku 2003.

Zpráva má několik částí, ve kterých bych Vás rád seznámil jednak s činností PK ČSSD při schvalování návrhů zákonů včetně seznámení s nejdůležitějšími zákony, které byly schváleny Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR v uplynulých dvou letech, dále s činností poslaneckého klubu mimo legislativní proces a dále o jednáních, aktivitách a postojích poslaneckého klubu ČSSD.

Součástí předložené zprávy jsou přílohy, které poskytují informace o zařazení jednotlivých členů poslaneckého klubu v orgánech Poslanecké sněmovny, přehledy o složení vedení PK ČSSD, o zařazení v odborných skupinách, ale i o aktivitách (legislativních i dalších iniciativách poslanců) a účasti jednotlivých členů Poslaneckého klubu ČSSD na zasedáních Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR i jednáních Poslaneckého klubu ČSSD.

Vzhledem k tomu, že **hodnotícím obdobím je březen 2003 až březen 2005** (resp. leden 2005), tedy období uprostřed parlamentního volebního období, i s ohledem na skutečnost, že moje funkční období předsedy PK ČSSD je s tímto obdobím totožné (zvolen předsedou jsem byl 18.3.2003), mohu posuzovat a hodnotit aktivity a činnosti, které jsou s tímto časovým úsekem spojeny. Jinak tomu ale bylo v otázkách personálního obsazení a zařazení členů poslaneckého klubu v jednotlivých funkcích v Poslanecké sněmovně a částečně i ve vedení PK ČSSD. Tuto agendu jsem „zdědil“ po svém předchůdci v čele poslaneckého klubu a vlastně jsem nastoupil do rozjetého vlaku.

Ano, došlo k volbě předsednictva poslaneckého klubu v souvislosti s volbou předsedy PK ČSSD, ale toto se obměnilo pouze částečně, neboť ze sedmi členů předsednictva byli opakovaně zvoleni tři členové a to kolegové Eva Nováková, Michal Hašek a Antonín Macháček.

V minulé zprávě předsedy PK, kterou zpracoval Milan Urban, vyjádřil tehdejší předseda PK ČSSD přání, aby v naší poslanecké frakci byly zachovány – dělnost, vědomí vysoké politické odpovědnosti za každodenní rozhodování i kolegiální duch a radost z úspěchů při prosazování sociálnědemokratické politiky. Přání to bylo dobré, ale... současně a jedním dechem dodal, že jedním z deficitů, který trápil poslanecký klub i v minulosti, je nižší disciplína některých poslanců, zejména pokud jde o jejich účast při důležitých hlasováních na plénu sněmovny. A v této oblasti jsme zůstali konzervativní. Proč měnit zažité!

Samotná činnost PK ČSSD a jeho rozhodování, stanoviska, budoucí výstupy i mediální vyjádření, se hlavně tvoří na plenárních zasedáních klubu. Podkladem pro rozhodování by měla sloužit stanoviska jednotlivých členů, odborných skupin, zástupců jednotlivých parlamentních výborů či jejich předsedů z řad ČSSD. V ideálních případech by tak měla být vytvářena politika poslaneckého klubu a přenášena do příslušných orgánů Poslanecké sněmovny. Ano, tak by to mělo být. Dokonce mohu prohlásit, že byly případy, kdy to takto fungovalo. Byly však i jiné případy a jiné postupy. Jedno je však jisté, deficitu disciplíny u některých poslanců jsme se nezbavili. Inu, zde by mohlo platit „starého psa novým kouskům nenaučíš“. Vůbec nechci situaci zlehčovat, ani cokoli jiného, ale toto přirovnání mě napadlo jako první. K některým postřehům a úvahám na toto téma se ještě vrátím. Nyní bych se rád věnoval určitým faktům, které se týkají personálních otázek a organizačnímu uspořádání poslaneckého klubu.

Výkonnými orgány poslaneckého klubu jsou **vedení** (předseda a 6 místopředsedů; po odchodu L. Roučka do Bruselu zůstalo 1 místopředsednické místo neobsazeno, a to i přes určité pokusy jej dovolit) a **výbor poslaneckého klubu** (předsednictvo, vedoucí odborných skupin, funkcionáři orgánů Poslanecké sněmovny – celkem jde o 18 členů rozšířeného „vedení poslaneckého klubu“). K těmto výkonným orgánům patří zmínit i administrativní, koordinační a „odborné zázemí“ poslaneckého klubu, kterým je **sekretariát PK ČSSD** – tajemník, sekretářky a 3 spolupracovníci (poradci). Co se týká sekretariátu poslaneckého klubu, byl podobně jako předsednictvo nově personálně obsazován v březnu 2003. Až na jednu sekretářku a 2 spolupracovníky, byl sekretariát nově sestaven. Jak ukázala pozdější praxe, muselo dojít k 1. prosinci 2004 ke změně v osobě tajemníka (J. Čemý byl odvolán a nastoupila I. Čelakovská) a změny nastaly i u některých dalších členů sekretariátu (změny přirozené i vynucené).

Jak jsem již výše uvedl, prošlo personální změnou i vedení PK ČSSD. Poté co odešel bývalý předseda klubu M. Urban do funkce ministra průmyslu a obchodu, došlo k nové volbě předsedy poslaneckého klubu. Současně s odchodem M. Urbana odstoupili i všichni místopředsedové (M. Vlček, M. Hašek, M. Ekert, A. Macháček, R. Martínek a E. Nováková) a byly vyhlášeny nové volby.

Novým předsedou PK ČSSD byl zvolen Petr Ibl, 1. místopředsedou Michal Hašek a místopředsedy Miroslav Kapoun, Antonín Macháček, Libor Rouček, Hana Orgoníková a Eva Nováková.

Ostatní funkce v orgánech poslaneckého klubu i poslanecké sněmovny byly zachovány, a to až do doby, kdy došlo v průběhu roku 2004 k personálním změnám. První změnou bylo odstoupení **místopředsedy PK Libora Roučka**, který byl zvolen europoslancem a odešel do Bruselu. Ten, jak jsem již uvedl, nebyl dosud nahrazen a jeho funkce je neobsazená.

Další změny ve složení poslaneckého klubu nastaly po odchodu Vladimíra Špidly z funkce předsedy ČSSD i předsedy vlády a jeho pozdějšího nástupu do funkce eurokomisaře do Bruselu. Na jeho místo poslance nastoupil **Karel Kratochvíle**. Další změny byly vyvolány sestavením nové vlády v létě 2004, resp. složením mandátů poslanců – ministry vlády ČR Petrou Buzkovou, Stanislavem Grosse, Milanem Urbanem, Jaroslavem Palasem a Miladou Emmerovou. Složení mandátů poslance následně vyvolalo změnu nejen u řadových členů poslaneckého klubu, ale i u funkcionáře Poslanecké sněmovny. Na uvolněná místa poslanců nastoupili jejich náhradníci, kterými byli **Miloslav Máša, Ladislav Vomáčko, Dagmar Mocová, Břetislav Petr a Václav Grúner**. Vzhledem k tomu, že do funkce ministryně zdravotnictví byla jmenována M. Emmerová, která dosud zastávala funkci předsedkyně výboru pro sociální politiku a zdravotnictví, došlo k nominaci a následné volbě nového předsedy výboru, kterým se stal **Jaroslav Krákora**.

S příchodem nových členů poslaneckého klubu byly spojeny některé organizační věci jako umístění do kanceláří a zařazení nových poslanců do jednotlivých výborů Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, že se jednalo o nastoupení do rozjetého vlaku, nebylo u všech možné zajistit jejich zařazení do odpovídajících výborů sněmovny. Po menších peripetiích se však podařilo všechny nové členy klubu umístit do sněmovních výborů s tím, že pokud by došlo ke změnám v orgánech sněmovny a bude-li to možné, bude řešeno i jejich adekvátní zařazení do odpovídajících výborů sněmovny. Za jejich trpělivost i pochopení jim děkuji.

Některé důležité vládní návrhy zákonů schválené Poslaneckou sněmovnou

Základním měřítkem, kterým by měla být hodnocena úspěšnost či kvalita práce poslaneckého klubu, by měla být kritéria úspěšnosti prosazování programu a cílů ČSSD, jakož i prosazování či podpora legislativní činnosti koaliční vlády.

Při pohledu na proces projednávání a schvalování předloženého množství legislativních vládních návrhů zákonů, ale i návrhů poslaneckých či vzniklých z podnětů jiných státních orgánů, lze konstatovat dva přístupy hodnocení – jeden lze označit jako pohled a vnímání veřejnosti, kam v řadě případů lze zařadit i členskou základnu sociální demokracie, a druhým je možné označit pohled samotných aktérů legislativního procesu, tj. zejména vlády ČR, poslanců, senátorů a všech ostatních, kteří se více či méně podílejí na přípravě a schvalovacím procesu legislativních předloh.

Mnohokrát bylo jednání poslanců a senátorů Parlamentu ČR, podrobena kritice z pohledu schvalovacích procesů, resp. z vnímání všech aktivit s tímto procesem spojených. Tento pohled často nebyl pro poslance nijak lichotivý. Ale na jednu stranu lze toto hodnocení chápat, na stranu druhou jej lze označit jako hodnocení, které není příliš objektivní, a to zejména z pohledu nedostatku relevantních informací.

Podíváme-li se na skutečné výsledky poslaneckého klubu – a těmi, jak již bylo uvedeno, by měly být především schválené návrhy zákonů, nemá se Poslanecký klub ČSSD za co stydět. Byla zasedání Poslanecké sněmovny, ve kterých jsme byli 100% úspěšní. Jindy to nebyla 100% úspěšnost, ale vždy byly schváleny ty zásadní předlohy návrhů zákonů, které byly označeny za stěžejní. Má-li poslanecký klub přijmout kritiku za vykonanou práci, může ji přijmout za někdy nepřehledný proces, ale nikoli za výsledek. A výsledkem byly právě ty schválené návrhy zákonů a další legislativní předlohy. Je nutné si uvědomit, že na procesu, který byl spojován s vystupováním poslaneckého klubu, se podílela řada faktorů, mezi které lze jmenovat vládu, vedení ČSSD a samozřejmě i celý poslanecký klub.

Častokrát byly zmiňovány problémy v činnosti poslaneckého klubu. Při objektivním pohledu a objektivním hodnocení však lze konstatovat, že do řady problémů vnímaných veřejností se poslanecký klub nedostal vlastním přičiněním, ale mnohdy do nich byl dotlačen a vmanévrován. **Některá rozhodnutí či stanovisky vlády či tzv. K 9 (koaliční uskupení na nejvyšší úrovni), postavila poslanecký klub mnohokrát do svízelné situace.**

Je jasné, že situace, kdy je vládní koalice odkázána na svoji „101 převahu“ v Poslanecké sněmovně, často přinášela různé situace. O to více vystupuje požadavek na potřebné a jasné informace, jak vláda programové cíle sociální demokracie při jednání s koaličními partnery skutečně prosazuje.

Zde vystává **jasný požadavek i na vedení ČSSD, aby s poslaneckým klubem více a s dostatečným předstihem problémy či závažné otázky projednávalo, a přešlo se tak možným nedorozuměním či komplikacím.** Z tohoto pohledu lze konstatovat, že byly případy, kdy se tak dařilo, i chvíle, kdy se nedostatky v komunikaci objevovaly. To ale život

přináší. Naší snahou musí proto být, aby nedostatků, které jsme zjistili, bylo příště co nejméně, anebo aby jich alespoň zřetelně ubyvalo.

V této části se dále budu věnovat některým vládním návrhům zákonů, které se nám v hodnoceném období podařilo prosadit.

Vládní návrh zákona o provádění referenda o přistoupení ČR k Evropské unii

Cílem předloženého návrhu zákona bylo naplnit ustanovení ústavního zákona o referendu o přistoupení České republiky k Evropské unii, a upravit postup při navrhování, vyhlášení a provádění referenda. Návrh zákona neměl povahu obecného zákona o provádění referenda, nýbrž šlo o zákon monotematický, vydávaný pouze k provedení výše cit. ústavního zákona.

Návrh zákona předpokládal, že hlasování v referendu se uskuteční pouze na území ČR. Oprávnění občané, žijící v zahraničí, se mohou zúčastnit hlasování v tuzemsku; za tím účelem mohou požádat příslušný zastupitelský úřad o vydání hlasovacího průkazu.

Návrh zákona všude tam, kde tomu nebrání specifika referenda, přejímal ustanovení zákona o volbách do Parlamentu České republiky, zákona o volbách do zastupitelstev obcí (např. stálé seznamy voličů) a zákona o volbách do zastupitelstev krajů, nebo na ně odkazoval. Hlavní odchylky od volebního zákona se týkaly postupů při vyhlášení referenda, vyhlášení výsledků referenda a přezkoumávání ústavnosti a zákonitosti provádění referenda, jakož i úpravy opravného prostředku proti rozhodnutí prezidenta republiky nevyhlásit opakované referendum; tato řízení se svěřují výlučně Ústavnímu soudu.

Návrh zákona neupravoval kampaň před referendem; přihlíželo se přitom k tomu, že zákon nabude účinnosti krátce před samotným referendem; kampaň tak jako tak probíhala již před schválením návrhu zákona.

K návrhu zákona byl připojen návrh novely zákona o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, který umožňuje vyhlásit referendum a jeho výsledky ve Sbírce zákonů.

Vládní návrh zákona o volbách do Evropského parlamentu

Tento zákon upravuje podmínky výkonu volebního práva, organizaci voleb a rozsah soudního přezkumu při volbách do Evropského parlamentu, konaných na území České republiky. Volby do Evropského parlamentu se konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva, podle zásad poměrného zastoupení.

Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem zákona o volbách do Evropského parlamentu ve znění schváleném Senátem, ve kterém byl schválen pozměňovací návrh týkající se počtu přednostních hlasů u jednotlivých kandidátů a sice 5 % místo 7 % v původní poslanecké verzi zákona.

Vládní návrh zákona o léčivech

V návrhu novely zákona byla důsledně akceptována ustanovení předpisů Evropských společenství, pouze v případech, kdy tyto předpisy popisují jednotlivé podrobnosti, jsou činěny odkazy na vyhlášku.

V souladu s rozhodnutím Evropského soudního dvora byly stanoveny podmínky pro posuzování zásadní podobnosti léčivých přípravků.

V návrhu novely zákona byl zakotven specifický mechanismus převodu registrace, který rozlišuje převod odpovědnosti za registrovaný léčivý přípravek od náročné procedury nové registrace. Proto byly v předkládaném návrhu novely vyhlášky stanoveny náležitosti žádosti o převod registrace a požadavky na předkládanou dokumentaci. V návaznosti na požadovanou harmonizaci léčivých přípravků, u kterých byl v členských státech Evropských společenství uplatněn postup vzájemného uznávání, byl v návrhu vyhlášky stanoven způsob udržování podmínek registrace léčivých přípravků v České republice a členských státech.

Vládní návrh zákona o státním zemědělském intervenčním fondu

Hlavním cílem novelizace zákona bylo vytvoření podmínek pro plnou realizaci Společné zemědělské politiky Evropské unie po přistoupení České republiky k Evropské unii. Znamenalo to vytvoření právního rámce pro implementaci obou pilířů politiky Evropské unie týkající se zemědělství a venkova, tzn. pilíře organizace trhu a pilíře politiky rozvoje venkova a strukturálních opatření týkajících se zemědělství a venkova.

Navržený právní rámec pro implementaci výše uvedených pilířů politiky Evropské unie ve vztahu k zemědělství a rozvoji venkova respektoval odlišnost těchto dvou pilířů a kromě toho vytvářel prostor i pro realizaci národních programů (tzv. state-aids), které každý členský stát přijímá s ohledem na specifika svého agrárního sektoru.

Rozhodující je ustanovení, že opatření společných organizací trhu provádí Státní zemědělský intervenční fond s výjimkou přímých plateb, které poskytuje Ministerstvu zemědělství.

Vládní návrh zákona o státní sociální podpoře

Dávky státní sociální podpory jsou obligatorními dávkami. Jde o sociální dávky, jimiž se stát podílí na krytí nákladů na výživu a ostatní základní osobní potřeby dětí a rodin. Vzhledem k tomuto základnímu principu, z něhož úprava státní sociální podpory vychází, je potřebné,

aby nároky na dávky a jejich výplata byly realizovány průběžně v měsíčních splátkách, a aby tímto způsobem byl také účel této úpravy – příspěvek ke krytí nákladů na výživu a ostatní základní osobní potřeby – zajištěn.

V rozporu s výše uvedeným záměrem však docházelo k situacím, kdy je o dávky žádáno nikoli v době, kdy na ně vzniká nárok, ale až po uplynutí delší doby zpětně. Docházelo k nežádoucí kumulaci jednotlivých splátek. V návrhu zákona stanovil, že období, za které lze dávky poskytovat zpětně, bude zkráceno z jednoho roku na tři měsíce.

Cílem návrhu zákona bylo řešit uvedené problémy zejména zkrácením preklusivní lhůty, v níž lze dávky státní sociální podpory zpětně přiznat a vyplatit.

Vládní novela zákona o zeměměřických a katastrálních orgánech

Smyslem novely bylo především vytvoření nové soustavy 14 katastrálních úřadů s územní působností v rozsahu samosprávných krajů; nově vytvořené katastrální úřady budou vykonávat působnost dosavadních katastrálních úřadů. Dalším cílem novelizace bylo začlenění správy centrální databáze katastru nemovitostí České republiky, kterou dosud vykonával Zeměměřický úřad, do působnosti Českého úřadu zeměměřického a katastrálního. V souvislosti s těmito prováděnými změnami byly navrženy rovněž kompetenční úpravy ve správě státních mapových děl.

Vládní návrh zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Zákon upravuje podmínky získávání odborné a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, dále specializační vzdělávání a celoživotní vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů. Rovněž upravuje podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta pro cizí státní příslušníky, kteří získali způsobilost k výkonu zdravotnického povolání v jiném členském státě EU, a podmínky uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání pro absolventy akreditovaných zdravotnických studijních programů v ČR v jiném jazyce než českém.

Vládní novela zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu výdajů spojených s vysláním 6. polní nemocnice do Afghánistánu

Změnou zákona se rozšířil účel, ke kterému byl zákon o státním dluhopisovém programu na úhradu výdajů spojených s vysláním 6. polní nemocnice do Afghánistánu schválen. Tím mělo být umožněno využít ušetřené finanční prostředky na úhradu části výdajů spojených s vysláním praporu radiační chemické a biologické ochrany do Iráku.

Jedná se o zákon, který má řešit naléhavou situaci získání finančních prostředků na úhradu výdajů spojených s vysláním praporu radiační, chemické a biologické ochrany Armády ČR do operace Trvalá svoboda a jeho zapojení do případného souboru mezinárodních opatření k vynucení splnění příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN na území Iráku za podmínky existence mandátu OSN. Vychází z usnesení vlády č. 66 ze dne 13. ledna 2003 a je technického charakteru a nepřináší žádné nové aspekty do právního prostředí.

Vládní novela zákona o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a zákona o státním podniku

Vzhledem k významu úvěrů přijímaných v souvislosti s výstavbou a modernizací železniční dopravní cesty a objemu finančních prostředků požadovaných pro tyto akce novela právně jednoznačně vyjádřila, že pro tyto nově vznikající závazky může stát poskytovat záruky výlučně v souladu s platnými rozpočtovými pravidly, to znamená pouze za předpokladu přijetí samostatného zvláštního zákona pro každou jednotlivou investiční akci výstavby či modernizace železniční dopravní cesty.

Proto byla navržena precizace stávající právní úpravy ručení státu za závazky státní organizace Správa železniční dopravní cesty. Podle navržené novely zákona je nesporné, že za všechny staré závazky vykázané v účetnictví bývalé státní organizace České dráhy ke dni vzniku státní organizace Správa železniční dopravní cesty ručí stát přímo ze zákona. Stát má rovněž ručit přímo ze zákona za závazky státní organizace Správa železniční dopravní cesty vznikající po dni jejího vzniku, s výjimkou nových závazků, vznikajících v souvislosti s přijetím úvěru na financování výstavby a modernizace železniční dopravní cesty, u kterých může stát přijmout záruky, jen stanoví-li tak zvláštní zákon.

Vládní návrh novely zákona o soudech a soudcích, zákon o státním zastupitelství a některé další zákony – schválen ve zkráceném jednání

Novelizace zákona o soudech a soudcích reagovala především na nález Ústavního soudu z června 2002, ve kterém Ústavní soud ve věci návrhu prezidenta republiky na zrušení některých ustanovení zákona o soudech a soudcích ke dni 1. července 2003 zrušil mimo jiné i ta ustanovení tohoto zákona, která upravují výkon státní správy soudů na jednotlivých

stupních soudní soustavy jejich předsedy. Za této situace bylo nezbytné do uvedeného data znovu zákonem státní správu soudů upravit. Pokud by nová právní úprava nenabyla účinnost, znamenalo by to zásadní problém pro řádné fungování celého soudnictví, pro jehož výkon státní správa soudů zajišťuje řadu nezbytných činností v oblasti personální, finanční a materiálně technické.

Východiskem a ústavní oporou pro předložený návrh novelizace zákona o soudech a soudcích byla Poslaneckou sněmovnou schválená novelizace těch ustanovení Ústavy, která podle právního názoru Ústavního soudu dosud brání, aby zákonem upravený výkon státní správy předsedy soudů bylo možno považovat za plně slučitelný s Ústavou.

Skutečnost, že státní správu soudů vykonávají soudci, není zásahem moci výkonné do moci soudní, ale naopak představuje oslabení jejího vlivu na soudní moc – sleduje posílení nezávislosti soudů a soudců na moci výkonné v tak citlivé oblasti, jakou je výkon státní správy na jednotlivých soudech.

Novelou došlo k dalšímu významnému posílení postavení předsedů a místopředsedů soudů tím, že odvolání z této funkce bude možné výlučně na základě výsledků kárného řízení pro kárné provinění, spočívající v závažném porušení zákonem stanovených povinností při výkonu státní správy soudů.

V důsledku stanovisek, adresovaných ČR především Evropským soudem pro lidská práva a obsažených v jeho judikatuře, týkajících se nedostatečné ochrany proti nečinnosti a průtahům soudního řízení, bylo navrženo nahradit dosavadní správní přezkum vyřízení stížností na průtahy v řízení možností podat návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, o kterém bude rozhodovat soud.

Vládní návrh zákona o dočasné ochraně cizinců

V r. 2001 byla Radou EU schválena nová směrnice o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími. Tato směrnice na rozdíl od platné české právní úpravy stanoví, že dočasná ochrana je zcela výjimečným institutem vypořádávajícím se s důsledky hromadného přílivu vysídlených osob ze třetích zemí, které se nemohou vrátit do země svého původu, zejména v případě, že by azylový systém nebyl schopen se s tímto přílivem vypořádat bez negativních dopadů na svou činnost a zároveň za předpokladu, že je to v zájmu osob potřebujících ochranu mezinárodního společenství, přičemž za vysídlené osoby považuje směrnice zejména osoby utíkající z oblastí probíhajícího válečného konfliktu či se jedná o osoby vystavené velkému riziku, popř. jsou to osoby, které se staly oběťmi systematického nebo všeobecného porušování lidských práv.

Směrnice ES tudíž zakládá jinou situaci, než je v současnosti platná v souladu s cizineckým zákonem. Zda se jedná o situaci vhodnou k vyhlášení dočasné ochrany (hromadnost migrace, ohrožení jedinců apod.), bude záležet na posouzení Rady EU. Členské státy budou informovat v rozhodnutí o počtu vysídlených, které jsou schopny přijmout.

Do budoucna bylo tudíž nutno změnit dosavadní úpravu, a to zejména ve dvou bodech:

- navázat vyhlásování dočasné ochrany v České republice na rozhodnutí Rady Evropské unie;
- dále harmonizovat úpravu se směnicí, a to stanovením vylučovacích důvodů pro udělení dočasné ochrany a zakotvením práva na sloučení rodiny pro širší okruh osob, než jaký předpokládá cizinecký zákon.

Vládní návrh novely zákona o pobytu cizinců na území České republiky, zákona o sociálně-právní ochraně dětí, zákona o azylu a zákona o veřejném zdravotním pojištění

Do návrhu novely byla zapracována doporučení, která vyplynula ze závěrečné zprávy „Vízového modulu“ programu Phare Horizontal, který pro kandidátské země organizovali představitelé Francie ve spolupráci s představiteli dalších členských států EU za účelem posouzení současného stavu práva kandidátských zemí na úseku vstupu a pobytu cizinců. Cílem tohoto programu bylo navrhnout konkrétní doporučení pro zajištění kompatibility s předpisy EU/Schengen. ČR bylo zejména doporučeno nahradit stávající výjezdní vízum a vízum za účelem převzetí povolení k pobytu, neboť uvedené druhy dosud udělovaných českých víz nelze podřadit pod žádný ze schengenských druhů víz (výjezdní vízum bude nahrazeno institutem „výjezdního příkazu“ a na místo víza za účelem převzetí rozhodnutí o povolení trvalého pobytu bude udělováno vízum k pobytu nad 90 dnů s omezenou dobou pobytu). Ze stejného důvodu bylo nezbytné řešit i pobyty cizinců spadajících do působnosti MZV. Vedle uvedeného bylo dále ČR doporučeno zpřesnit, v souladu se schengenskými předpisy, podmínky prodloužování platnosti krátkodobých víz a důvody výjimečného udělování víz na hraničních přechodech.

Významnou změnu představoval návrh úpravy režimu přechodných pobytů cizinců na území ČR. Dosavadní režim takových pobytů na základě dlouhodobých víz byl změněn tak, že cizinec bude moci na české dlouhodobé vízum na území pobývat pouze po dobu nejvýše 1 roku – delší pobyty cizinců budou řešeny formou povolení dlouhodobého pobytu (podmín-

ky pobytu cizince na území se nemění). Žádost o udělení dlouhodobého pobytu bude moci cizinec podat na území ČR před skončením platnosti víza. Stávající pobyty cizinců za účelem strpění pobytu na území nejsou řešeny jako samostatný institut, ale jako pobyty cizinců na vízum k pobytu nad 90 dnů a jako přechodné dlouhodobé pobyty cizinců se specifickým účelem pobytu, kterým bude „strpění pobytu na území“. Navržená úprava přechodných pobytů cizinců na území ČR reagovala na praxi členských států EU, kde státy zpravidla pro pobyty přesahující 1 rok užívají označení povolení k pobytu.

Návrh zákona současně legislativně upravil postup policie v případech, kdy cizinci, který v tranzitním prostoru mezinárodního letiště požádal o udělení azylu, nebyl azyl udělen a v rozhodnutí byla správním orgánem vyslovena překážka vycestování podle zákona o azylu.

Novela cizineckého zákona dále zohlednila nařízení Rady ES z r. 2001, týkající se volného pohybu s vízem k dlouhodobému pobytu a nařízení Rady ES z r. 2002 stanovící jednotný formát povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí. Zajistila soulad cizineckého zákona s schengenským *acquis* a zohlednila směrnici Rady z r. 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí.

Vládní návrh novely zákona o DPH a zákona o správě daní a poplatků

Nejvýznamnějším byl návrh na snížení výše obratu pro povinnou registraci z dosavadních 750 000 Kč za tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce, resp. ze 3 mil. Kč za rok na 2 mil. Kč za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců (současně se změnila i délka období pro určení obratu pouze na 12 kalendářních měsíců).

Dále byla navržena některá upřesnění a doplnění legislativně technického charakteru. Touto novelou bylo dosaženo pouze částečné slučitelnosti s právem EU. Plně slučitelnosti bylo dosaženo po schválení nového zákona o DPH. V jeho rámci jsou realizovány i další rozsáhlejší změny podle příslušné směrnice ES, které by byly z legislativně technických důvodů obtížně realizovatelné, jako např. vymezení předmětu daně, vymezení zdanitelných plnění osvobozených od daně, úprava postupu při uplatňování odpočtu daně, doplnění zvláštních způsobů uplatňování daně pro cestovní kanceláře, použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti a investiční zlato a další obdobné změny.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o místních poplatcích

V procesních ustanoveních návrhu zákona došlo k úpravě výše sankce, kterou jsou obce oprávněny využít při nesplnění povinnosti peněžitého charakteru. Další legislativně technické změny upravují možnost využití tohoto sankčního opatření i na osobu plátce včetně možnosti jí doměřit dlužné poplatky. Současně nová právní úprava prodlužuje lhůty k vyměření nebo doměření místního poplatku obcí v případě, že poplatník nesplní svou poplatkovou povinnost a nově stanoví pravomoc obcí zcela nebo z části promíjet příslušenství poplatku.

Vládní návrh zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Návrh nového zákona o soudnictví ve věcech mládeže byl koncipován tak, že vymezil rozdíly navržené speciální právní úpravy odpovědnosti za spáchané činy oproti obecné úpravě obsažené v trestních kodexech a v souvisejících právních předpisech. Smyslem nové právní úpravy v samostatném kodexu bylo upravit komplexně hmotněprávní i procesní aspekty trestání mládeže, nově konstituovat systém specializovaných soudů mládeže a jasně vymezit ucelenou škálu možných reakcí na trestnou činnost mládeže.

Zákon upravuje podmínky, postup a rozhodování ve věcech protiprávních činů dětí mladších 15 let (činy jinak trestné), mladistvých (provinění) a výkon soudnictví pro mládež. Dále upravuje postupy a opatření vůči osobám mladším než 15 let.

Navrhuje přitom, aby počátek trestní odpovědnosti zůstal spojen s dovršením patnáctého roku věku, předpokládá se však, že u mladistvých bude předmětem pozornosti jejich duševní stav i z hlediska dosažení určitého stupně rozumové a mravní vyspělosti. Návrh zákona tedy nepředpokládal snížení věkové hranice trestní odpovědnosti.

Dítě, které v době spáchání činu nedovršilo 15. rok svého věku, nebude podle návrhu zákona trestně odpovědné. Proti takovému dítěti lze však použít opatření potřebná k jeho nápravě, výchově i ochraně. Tato opatření uloží soud mládeži, nikoli však v trestním, ale v občanském soudním řízení, a to buď podle tohoto zákona nebo podle zákona o rodině v návaznosti na zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Obdobně bude postupováno u trestně neodpovědných mladistvých (např. pro nepřičetnost). Naproti tomu mladistvý je již trestně odpovědný podle tohoto zákona.

Vládní návrh novely zákona o telekomunikacích a zákona o poštovních službách

Návrh právní úpravy měl umožnit v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady EU z 18. 12. 2000 o zpřístupnění účastnického vedení, přístup dalším poskytovatelům telekomunikačních služeb k účastnickým vedením sítě Českého Telecomu.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu výdajů spojených s výstavbou dálnice D47

Účelem státního dluhopisového programu je úhrada výdajů spojených s výstavbou dál-

nice D47. Maximální rozsah tohoto dluhopisového programu je 47 600 000 000 Kč. Veškeré závazky vyplývající z dluhopisového programu budou splaceny nejpozději uplynutím 25 let ode dne účinnosti zákona. O prostředky získané emisí státních dluhopisů podle zákona lze překročit celkové výdaje státního rozpočtu schválené zákonem o státním rozpočtu v rozpočtovém roce, ve kterém budou takto získané finanční prostředky použity. O toto překročení se v příslušném rozpočtovém roce mění saldo rozpočtu a financující položky.

Vládní návrh novely zákona o nabytí a pozbytí státního občanství ČR

Důvod novely spočíval v tom, že skupině bývalých státních občanů ČSFR, kterým bylo uděleno slovenské státní občanství v době od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1999 na základě platné právní úpravy, není umožněno dvojí státní občanství, přestože jako bývalí čeští státní občané zpravidla mají na území ČR příbuzenské vazby, ČR proto pravidelně navštěvují a někteří z nich dokonce již na její území opět přesídlili. V ČR ale mají tyto osoby postavení jako cizinci. Proto byla úprava této problematiky navržena tak, aby zmíněné osoby mohly nabyt české státní občanství zjednodušeným způsobem (prohlášením) s tím, že zároveň s nabytím českého státního občanství nepozbudou státní občanství Slovenské republiky.

Do navrhované novely byla dále zakomponována změna ustanovení cit. zákona, dle kterého státní občané ČR pozbývají státní občanství ČR dnem, kdy na základě výslovného projevu vůle (žádosti, prohlášení, souhlasu nebo jiného úkonu směřujícího k nabytí cizího státního občanství) dobrovolně získají cizí státní občanství. Dojde-li k nabytí cizího státního občanství bez výslovného projevu vůle ze zákona cizího státu (např. narozením, osvojením, uzavřením manželství), státní občané ČR státní občanství České republiky nepozbudou.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o státním rozpočtu ČR na rok 2003

Konečným nálezem vydaným 14. 3. 2003 bylo ukončeno rozhodčí řízení ve věci CME Czech Republic B.V. v. ČR. Konečný náleží zahrnuje veškeré dosud nevyřešené otázky sporu, včetně nákladů arbitrážního řízení. Ani Švédský odvolací soud na nálezu nic nezměnil. Konečný náleží zněl na částku necelých 270 milionů USD, spolu s úrokem ve výši 10 % p. a. ode dne 23. 2. 2000.

V návrhu zákona o státním rozpočtu ČR na rok 2003 bylo stanoveno, že k úhradě rozpočtovaného schodku budou vydány státní dluhopisy ve výši 106 480 033 000 Kč podle zvláštního právního předpisu. Návrh počítal s navýšením této částky v důsledku možné potřeby finančních prostředků na úhradu závazku ČR z rozhodnutí arbitráže o 10 600 000 000 Kč.

Vládní návrh zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Cílem předloženého návrhu zákona bylo sjednotit roztržštěné právní úpravy služebních poměrů příslušníků Policie ČR, Hasičského záchranného sboru ČR, Vězeňské služby ČR, Celní správy ČR, BIS a Úřadu pro zahraniční styky a informace a sjednotit rozsah jejich práv a povinností. Zákon komplexně upravuje specifický státní služební vztah příslušníků plnicích úkolů státu v bezpečnostních sborech tak, aby došlo v nejširší míře k jeho oddělení od zákoníku práce a dalších pracovněprávních předpisů, které platí pro zaměstnance v pracovním poměru. Tím se naše právní úprava přibližuje právu Evropských společenství a současně se umožňuje státu operativní využití příslušníků, kteří jsou zařazeni v záloze pro přechodně nezařazené, pro plnění úkolů v jiném bezpečnostním sboru. Z hlediska požadavků právního státu zákon zajišťuje rozsah ukládání povinností ve služebním poměru výlučně zákonem.

Velmi diskutovanou otázkou související s postavením příslušníků bezpečnostních sborů byla problematika jejich odměňování. Podle kritérií stanovených zákonem se průměrný plat příslušníka měl zvýšit o 6 až 7 tisíc Kč. Takové navýšení příjmů by se obtížně vysvětlovalo v době ohlašovaných úspor v rámci reformy veřejných financí, na druhé straně však jistě odpovídá náročnosti a vysoké míře rizik práce těchto lidí. Nelze opominout ani to, že příslušníkům může být nařízeno až 300 hodin neplacené přesčasové práce. Tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2005, s výjimkou § 115 odst. 2, který nabývá účinnosti dnem 1. 1. 2007 a to s ohledem na vysoké výslužné, jehož vyplácení by znamenalo velkou zátěž pro státní rozpočet.

Vládní návrh zákona, kterým se mění služební zákon

Podle platného právního stavu se s účinností od 1. ledna 2004 měly realizovat úpravy odměňování zaměstnanců veřejných služeb a správy spočívající v zavedení šestnáctitřídního platového systému podle zákona o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, které bylo již dvakrát odloženo, a uplatnění způsobu odměňování státních zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech obsaženého ve služebním zákoně.

Bylo možno však předpokládat, že ekonomická situace neumožní vytvořit ve výdajích státního rozpočtu na rok 2004 dostatečný objem prostředků na platy potřebný pro současnou realizaci obou uvedených právních úprav. Proto bylo navrženo, aby byl v roce 2004 realizován pro všechny zaměstnance veřejných služeb a správy šestnáctitřídní platový systém, a realizace služebního zákona jako celku byla odsunuta až na rok 2005. Tím bylo možno ve výdajích státního rozpočtu na rok 2004 uspořit cca 8 mld. Kč.

Na termín účinnosti služebního zákona se nevztahují žádné mezinárodní smlouvy, jimiž je ČR vázána, ani právní akty Evropských společenství.

Vládní návrh zákona o výkonu zajištění majetku a věci v trestním řízení

Tento zákon spolu s připojenou novelou trestního řádu stanoví postup soudu, event. státního zástupce při výkonu rozhodnutí o zajištění majetku nebo věci v trestním řízení. Ustanovení tohoto zákona se obdobně užití na postup při výkonu rozhodnutí o zajištění určené části majetku nebo jednotlivé věci, vyjma převzetí věci orgánem činným v trestním řízení do úschovy za účelem provedení důkazu.

Soud může rozhodnout o prodeji zajištěného majetku s předchozím souhlasem obviněného; peněžní částka získaná prodejem se uloží do úschovy soudu.

Z výkonu rozhodnutí o zajištění jsou vyloučeny věci ve vlastnictví obviněného, které jsou nezbytné k uspokojování životních potřeb obviněného a jeho rodiny nebo k plnění jeho pracovních úkolů, jakož i jiné věci, jejichž prodej by byl v rozporu s dobrými mravy.

Zajištění nepodléhá peněžité dávky sociální péče a dávky státní sociální podpory vypláčené obviněnému jednorázově, pohledávky obviněného na výplatu odměny z pracovněprávního nebo obdobného poměru nebo na výplatu výživného a pohledávky na výplatu dávek nemocenského a důchodového pojištění.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví

Novelou se dokončila harmonizace českého právního řádu se směnicemi ES, vydanými pro oblast pitných vod, vod ke koupání, stravovacích služeb, ochrany zdraví při práci, výrobků určených pro styk s potravinami a pokrmů a dovozu kosmetických prostředků. Změny v hmotněprávní části zákona, jejichž cílem je jednoznačné vymezení povinností osob na úseku ochrany veřejného zdraví, se promítají do ustanovení týkajících se výkonu státní správy na tomto úseku. V souladu se změnami ve struktuře orgánů ochrany veřejného zdraví a v návaznosti na služební zákon se návrhem zákona vymezily podmínky vzniku služebního poměru ředitelů krajských hygienických stanic a hlavního hygienika ČR. Zapracovaly se kompetence orgánů ochrany veřejného zdraví, které zabezpečí realizaci opatření vyplývajících ze systémů rychlého varování, provozovaných Světovou zdravotnickou organizací a Evropskou komisí.

Vládní návrh zákona o Antarktidě

Cílem navrhované právní úpravy bylo implementovat do českého právního řádu mezinárodní závazky vyplývající ze Smlouvy o Antarktidě sjednané ve Washingtonu 1.12.1959 a z jejího Protokolu o ochraně životního prostředí Antarktidy sjednaného v Madridu 4. 10. 1991. Navrhovaný zákon zejména komplexně upravil podmínky ochrany životního prostředí v Antarktidě, vymezil v souladu s uvedenými mezinárodními dokumenty Antarktickou oblast, zakázal provádět určité činnosti v Antarktidě (např. vyhledávání, průzkum a těžbu nerostných zdrojů, s výjimkou geologického výzkumu pro vědecké účely), stanovil určité činnosti, které lze provádět pouze na základě povolení a upravil výkon státní správy s tím spojený s cílem zajistit všestrannou ochranu životního prostředí Antarktidy.

Zákon se vztahuje na všechny státní občany ČR, právnické osoby se sídlem na území ČR a osoby bez státní příslušnosti, které mají trvalý pobyt na území ČR, pokud se účastní činností v Antarktidě, a dále na cizince, pokud se budou účastnit výpravy do Antarktidy, která je organizována v ČR nebo místo jejího konečného odjezdu bylo v ČR.

Zákon vytvořil podmínky pro systematickou vědeckou činnost českých odborníků v Antarktidě a pro propojení vědecké obce pracující v Antarktidě (akademie věd, univerzity a ostatní vědecko-výzkumné ústavy) s příslušnými orgány státní správy, které budou kontrolovat jeho dodržování a ukládat sankce za jeho porušení. ČR se tak vzhledem ke svému vědeckým aktivitám v Antarktidě přičlení k mezinárodním vědeckým sdružením, která se zabývají koordinací vědeckého výzkumu v Antarktidě.

Zákon, kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty, zákon o správě daní a poplatků – vrácený prezidentem republiky a znovu schválený PS

Hlavním cílem schválené novely bylo provést další dílčí kroky ve sblížení daňového práva ČR s předpisy EU týkající se sladění postupu při vrácení daně. Nejvýznamnějším krokem byl návrh na snížení výše obratu pro povinnou registraci, a to z dosavadních 750 000 Kč za tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce, resp. ze 3 mil. Kč za rok na 2 mil. Kč za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců (současně se změnila i délka období pro určení obratu pouze na 12 kalendářních měsíců). I po tomto snížení však výše obratu bude výrazně vyšší, než je úroveň platná v členských státech EU.

Další rozsáhlejší změny podle směrnice EU, které by byly z legislativně technických důvodů obtížně realizovatelné, jako např. vymezení předmětu daně, vymezení zdanitelných plnění osvobozených od daně, úprava postupu při uplatňování odpočtu daně, doplnění zvláštních způsobů uplatňování daně pro cestovní kanceláře, použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti a investiční zlato a další obdobné změny, byly realizo-

vány až v rámci nového zákona o DPH. Jedná se o uplatnění snížené sazby daně u dodávek tepla a stavebních prací a stavebních objektů pro bydlení do 31. 12. 2007, tedy po určité době i po datu vstupu do EU. Dále se jedná o výjimku, kdy po snížení obratu pro povinnou registraci plátců DPH na úroveň 1 mil. Kč (cca 35 000 EUR) ročně, které bude obsaženo v návrhu nového zákona o DPH, nebude nutné obrat dále snižovat, i když i po snížení bude nadále výrazně vyšší, než je úroveň obecně platná pro členské státy EU. Zásadní politický střet se vedl o přefázení řady výrobků a služeb ze snížené (5%) do základní (22%) sazby DPH, které v původním vládním návrhu nebylo vůbec obsaženo.

Návrh zákona o spotřebních daních

Zákon je posledním krokem ve sblížení právní úpravy spotřebních daní v ČR s právní úpravou EU. Jde o zcela nový zákon o spotřebních daních, který nahrazuje dosavadní několikrát novelizovanou úpravu z roku 1992.

Pokud jde o změny ve výši zdanění, byla navržena úprava sazeb spotřebních daní u těch výrobků, kde stávající sazby platné v ČR nedosahují úrovně minimálních sazeb platných v EU, ať už v jejich výši (např. minerální oleje) nebo struktuře (víno a meziprodukty). Tím došlo k úplnému vyrovnání sazeb kromě cigaret, pro něž bylo schváleno přechodné období.

Vedle úpravy sazeb spotřebních daní u některých výrobků bylo navrženo též zavedení režimu podmíněného osvobození od daně, tj. pravidel, kdy vybraný výrobek ještě není zatížen spotřební daní. Pokud jsou vybrané výrobky nacházející se v režimu podmíněného osvobození od daně umístěny v daňovém skladu, nemohou být v tomto skladu umístěny výrobky propuštěné do volného daňového oběhu. S tím souvisí i zrušení tzv. duty free shopů.

Vládní návrh novely zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Změna v provádění důchodového pojištění, která je předmětem reformy systému sociálního zabezpečení, je podmíněna vytvořením předpokladů pro vedení tzv. individuálních záznamů pojištěnců. Česká správa sociálního zabezpečení již dokončila digitalizaci evidenčních listů a dalších podkladů pojištěnců, které uchovávala ve své evidenci, a nyní je třeba do elektronické podoby převést všechny evidenční listy dosud uložené u zaměstnavatelů (odhaduje se, že půjde cca o 8 mil. evidenčních listů).

Proto bylo potřebné doplnit stávající právní úpravu tak, aby umožnila orgánům sociálního zabezpečení vybudovat moderní databázi, která se stane základem zejména pro vedení tzv. individuálních záznamů pojištěnců a přinese větší komfort pro pojištěnce. Po vytvoření těchto databází budou mít orgány sociálního zabezpečení k dispozici aktuální evidenci všech pojištěnců, pokud jejich účast na důchodovém pojištění odvisí od výdělečné činnosti a některých dalších činností, což je mj. jedním z předpokladů pro realizaci důchodové reformy, a to bez ohledu na to, jaká varianta této reformy bude v budoucnu přijata. Zároveň bude možno sledovat placení pojistného jednotlivými zaměstnavateli, což přinese zlepšení výběru pojistného. Databáze těchto pojištěnců zjednoduší i uvažovaný převod provádění nemocenského pojištění od zaměstnavatelů na okresní správy sociálního zabezpečení.

V souvislosti s novou úpravou databáze orgánů sociálního zabezpečení byla těmto orgánům stanovena povinnost zaslat občanovi na jeho písemnou žádost jednou ročně počínaje rokem 2006 tzv. informativní osobní list důchodového pojištění, který bude obsahovat veškeré doby důchodového pojištění a za dobu od roku 1986 vyměřovací základy a vyloučené doby, které jsou v evidenci příslušného orgánu sociálního zabezpečení.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o daních z příjmů

Novela navrhla postupné snížení sazby daně z příjmů právnických osob z 31 % až na 24 % v roce 2006, prodloužení doby odpisování administrativních budov z 30 na 50 let, zavedení minimálního základu daně na úrovni poloviny průměrné mzdy pro podnikatele – fyzické osoby, zvýšení nezdanitelné části základu daně na děti a zavedení úlev pro odborové organizace a organizace zaměstnavatelů daňovou uznatelností příspěvků jejich členů.

Zejména s ohledem na snižování daně z příjmu právnických osob byla v poslaneckém klubu novela podrobována tvrdé kritice z hlediska citelného výpadku těchto příjmů, které budou chybět ve stále se prohlubujícím deficitním hospodaření státního rozpočtu. Z hlediska programových hodnot ČSSD a zájmů našich voličů byla kritizována i absence zavedení pátého daňového pásma pro fyzické osoby s nejvyššími příjmy, které bylo jako výsledek konkrétního politického kompromisu (s Unii svobody) zrušeno v minulém volebním období.

Vládní návrh novely zákona o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření

Navrhované změny spočívaly ve:

- a) zvýšení podporovaného maxima z 18 000 Kč na 20 000 Kč, což alespoň zčásti má nové účastníky zvýhodňovat,
- b) snížení procentní sazby státní podpory z 25 % na 12 % z ročně uspořené částky,
- c) prodloužení pětileté vázací lhůty na 6 let,
- d) možnosti bonifikovat ty účastníky stavebního spoření, kteří uspořené prostředky použijí v souladu s účelem stavebního spoření, tj. výhradně na bytové potřeby; vymezení bonifi-

kace se bude dít na základě vládního nařízení ve snaze dát vládě dostatečný manévrovací prostor reagující na systémové okolí stavebního spoření (míru inflace, zájem o uzavírání nových smluv o stavebním spoření či naopak o čerpání úvěrů atd.),

f) zrušení možnosti převodu uspořené částky přesahující 20 000 Kč v jednom roce do následujícího roku spoření z hlediska posuzování nároku účastníka na státní podporu.

V optimálním případě přináší dnes stavební spoření zhodnocení úspor účastníka ve výši cca 12–3 % p.a., přičemž úroky z vkladů ze stavebního spoření jsou osvobozeny od daně z příjmů fyzických osob, zatímco srovnatelná úroková sazba z termínovaných vkladů v bankách (s délkou nad 4 roky) se pohybuje v poslední době mezi 1–2 % p.a. v závislosti na výši vkladu (v letech 1993–1994 to bylo kolem 13 % p.a.). Ministerstvo financí odhaduje, že navrhované změny ve snížení sazby státní podpory a prodloužení vázací lhůty povedou ke snížení optimálního zhodnocení úspor účastníka o cca 7–8 % p.a. proti současnému stavu. Doufejme, že i tento výnos, zvláště ve srovnání se současnými úrokovými sazbami termínovaných vkladů v bankách, bude dostatečně vysoký tak, aby nedošlo ke kritickému úbytku účastníků, který by narušil funkčnost systému.

Vládní návrh novely zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Majetkové daně představují z hlediska výše inkasa doplňkový zdroj příjmů veřejných rozpočtů. I přes tuto skutečnost je podíl majetkových daní na HDP a na celkových daňových příjmech ve státech EU podstatně vyšší než u nás.

V rámci koaličních jednání při projednávání reformy veřejných financí bylo dohodnuto, že dojde ke snížení dosavadní sazby daně z převodu nemovitostí z 5 % na 3 %. Tato změna však bude ve svém důsledku znamenat i nižší příjmy státního rozpočtu o cca 3 mld. Kč ročně. Podstatný úbytek příjmů u této daně by mohl být částečně kompenzován zavedením standardního zdaňování některých úplatných převodů zrušením osvobození, která byla přijata na počátku daňové reformy v 90. letech a v současné době i s ohledem na předpokládané snížení sazby daně již nemají svá opodstatnění.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o účetnictví

Byla schválena hranice vymezení účetních jednotek, od které jsou fyzické osoby (podnikatelé) povinny vést účetnictví. Touto hranicí je částka 3 000 000 Kč obrátu za předcházející rok. Návrh výše obrátu vycházel ze současné hranice pro vznik povinnosti stát se plátcem DPH, a to proto, že plátcí DPH mají povinnosti, resp. nároky vůči státnímu rozpočtu. A proto by měly tyto osoby vést účetnictví, které má odpovídající schopnost věrně zobrazovat stav majetku, závazků a pohledávek oproti daňové evidenci. Podle statistických údajů by se povinnost vést účetnictví měla týkat méně než 10 % fyzických osob – podnikatelů, kteří dosud nevedli podvojně účetnictví.

Nově se stanovila povinnost vést účetnictví i pro účastníky sdružení bez právní subjektivity, pokud jedním z účastníků je účetní jednotka, protože tímto způsobem je možno vytvořit odpovídající podmínky pro uplatnění práv a plnění povinností vyplývajících z příslušných ustanovení občanského zákoníku a daňových zákonů, a to především v oblasti hospodaření a nakládání s majetkem, který vznikl činností sdružení.

V souvislosti se zrušením soustavy jednoduchého účetnictví a stanovením rozsahu vedení účetnictví v plném nebo ve zjednodušeném rozsahu se uvedl výčet právnických osob, které mohou vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu, a podmínky, za kterých mohou vést účetnictví v tomto rozsahu. Bylo navrženo zrušení limitu 6 mil. Kč příjmů, protože tato hranice byla opodstatněná při účtování v soustavě jednoduchého účetnictví, ale v případě vedení „podvojněho účetnictví“ není nutná, protože i tento rozsah podvojněho účetnictví dostatečně zobrazuje činnosti uvedených („nepodnikatelských“) účetních jednotek. Výčet těchto osob byl upraven podle změn v jiných zákonech a doplněn o další osoby. Naopak jsou vypuštěna zájmová sdružení právnických osob, protože ta jsou často zakládána za účelem podnikání.

V případě družstev návrh umožnil pouze bytovým družstvům a družstvům, která jsou založena za jiným účelem, než je podnikání, vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu, a to z důvodu předmětu jejich činnosti.

Zařazení územních samosprávných celků a svazků obcí mezi účetní jednotky, které mohou vést účetnictví ve zjednodušeném rozsahu, vycházelo ze skutečnosti, že ani v současné době nevedou účetnictví, které by odpovídalo vedení účetnictví v plném rozsahu.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců, zákon o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění a zákon o nemocenské péči v ozbrojených silách

V systému nemocenského pojištění bylo navrženo zejména:

- prodloužit rozhodné období, ze kterého se zjišťuje denní vyměřovací základ pro stanovení dávek nemocenského pojištění, z kalendářního čtvrtletí na 12 kalendářních měsíců,
- snížit denní vyměřovací základ pro výpočet nemocenského a podpory při ošetřování člena rodiny za dobu prvních 14 kalendářních dnů pracovní neschopnosti (karantény) nebo potřeby ošetřování ze současných 100 % na 90 % u částky do 480 Kč,

- c) snížit nemocenské za první tři kalendářní dny pracovní neschopnosti z 5 0% na 25 %,
d) prodloužit dobu, po kterou nebudou zvyšovány redukční hranice denního vyměřovacího základu, i na roky 2004 a 2005; toto opatření se navrhuje i v systému nemocenské péče v ozbrojených silách.

Navržené změny zákona o nemocenském pojištění budou znamenat úsporu finančních prostředků vynakládaných na dávky nemocenského pojištění. Předpokládá se, že některé úpravy omezí možnost zneužívání těchto dávek, což také přinese další úspory finančních prostředků v této oblasti jen v letech 2004 a 2005 o cca 11 % až 15 %. Očekává se, že snížení výše dávek vyplývající z navržených změn bude působit proti zneužívání nemocenského a tím ke snížení nemocnosti, zejména krátkodobé. Kromě úspor vyplývajících ze změn ve výpočtu dávek lze proto očekávat i úspory vyplývající ze snížení nemocnosti. Při snížení nemocnosti o 0,5 procentního bodu by tyto další úspory činily cca 2 mld. Kč ročně.

Vládní návrh novely zákona o důchodovém pojištění, zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

V oblasti důchodového pojištění byly navrženy některé parametrické změny; jedná se o

- zvýšení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod. Bylo navrženo tuto hranici zvyšovat i po roce 2006, a to stejným tempem jako dosud. Původně však vládní předloha navrhovala zvyšovat tuto hranici o 2 měsíce u mužů a o 4 měsíce u žen, a to až do dosažení stejného důchodového věku pro muže a ženy 63 let. Nakonec byl však schválen pozměňovací návrh, který zachovává nižší důchodový věk pro ženy v závislosti na počtu vychovaných dětí;
- omezení možností předčasného odchodu do starobního důchodu. Bylo navrženo zrušit možnost odchodu do tzv. dočasně kráceného předčasného starobního důchodu až o dva roky dříve před dosažením důchodového věku, od kterého vzniká nárok na obecný (nekrácený) starobní důchod, a ponechat pouze možnost odchodu do trvale kráceného předčasného starobního důchodu až o tři roky dříve před dosažením důchodového věku;
- omezení zápočtu doby studia. Bylo navrženo dobu studia před 1. lednem 1996, tj. před účinností zákona o důchodovém pojištění, hodnotit stejným způsobem jako dobu studia po 31. prosinci 1995, tj. za účinnosti zákona o důchodovém pojištění. Doba studia před 1. lednem 1996 by se podle návrhu hodnotila jako náhradní doba pojištění od dosažení věku 18 let, a to pouze v rozsahu šesti let, s tím, že v rámci postupného přechodu na novou úpravu by se v prvním roce účinnosti právní úpravy hodnotila i doba tohoto studia před dosažením věku 18 let nejvýše v rozsahu tří let, ve druhém roce účinnosti nejvýše v rozsahu dvou let a ve třetím roce účinnosti nejvýše v rozsahu jednoho roku. Doba středoškolského studia však bude – oproti původnímu vládnímu návrhu – započítávána;
- nové podmínky účasti osob samostatně výdělečně činných na důchodovém pojištění. Bylo navrženo, aby osoby samostatně výdělečně činné, které samostatnou výdělečnou činnost vykonávají jako svou hlavní činnost, byly vždy (bez zřetele na výši dosahovaného příjmu) účastny důchodového pojištění (a platily pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti aspoň z minimálního vyměřovacího základu). Osoby samostatně výdělečně činné, jejichž samostatná výdělečná činnost má povahu vedlejší činnosti vzhledem k dosahovaným příjmům ze zaměstnání nebo trvání stanovených skutečností (pobírání starobního nebo plného invalidního důchodu, studium apod.), jsou nadále účastny důchodového pojištění v závislosti na výši dosahovaného příjmu.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o státní sociální podpoře

Návrh prosadil následující změny:

- a) Změna zjišťování rozhodného příjmu pro stanovení nároku a výše dávek státní sociální podpory tak, že v případě zjišťování příjmů osoby samostatně výdělečně činné nemá být započítáván jako příjem částka životního minima, ale má se vázat na průměrný výdělek.
- b) Příspěvek na dopravu je dávkou státní sociální podpory, která má přispívat na náklady vznikající při dojíždění dětí do školy a důvodem jejího zavedení bylo zrušení slev na jízděném žáků a studentů. Poskytování nárokové sociální dávky, kterou se podporují příjmy rodin v případě, kdy nezaopatřené dítě do školy dojíždí, není příliš efektivní. Nemůže postihnout skutečné potřeby rodin v jednotlivých situacích a dává poměrně široký prostor ke zneužívání dávky. Novela se proto vrátila k daleko efektivnějšímu řešení dopravování dětí do školy prostřednictvím žákovských slev na jízděném, kterými se zajistí podpora každého dítěte odpovídající jeho skutečnému dojíždění.
- c) Umožňuje se rodiči – poživateli rodičovského příspěvku, který řádně pečuje o dítě, výdělečná činnost neomezená výší příjmu, čímž dojde ke zlepšení příjmové úrovně rodin s dětmi.
- d) Zaopatřovacím příspěvkem se přispívá zejména na úhradu potřeb nezaopatřených dětí a manželky vojáka, který koná základní nebo náhradní vojenskou službu nebo vojenské cvičení v Armádě České republiky nebo v Hradní strážní anebo civilní službu. Zaopatřovací příspěvek lze přiznat i osobě, vůči které plní voják vyživovací povinnost (tj. rodiči, prarodiči). Vzhledem k tomu, že uvedené služby konají prakticky jen osoby, které bezprostředně

před nástupem této služby skončily studium, popř. vykonávaly výdělečnou činnost jen velmi krátkou dobu, a jejich příjmy jsou proto minimální, nepřichází v zásadě skutečné plnění uvedené vyživovací povinnosti v úvahu a nynější úprava slouží jen k jejímu obcházení, spekulativnímu jednání a zneužívání. Je proto účelné nárok na zaopatřovací příspěvek při plnění vyživovací povinnosti zrušit; nárok na zaopatřovací příspěvek nezaopatřeného dítěte vojáka a manželky vojáka zůstává nedotčen.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o sociální potřebnosti

S cílem omezit spekulativní jednání některých příjemců dávek sociální potřebnosti vykazujících nízké nebo nulové příjmy ze samostatné výdělečné činnosti bylo navrženo stanovit u osob vykonávajících samostatnou výdělečnou činnost částku, která bude považována u těchto osob za příjem v případě, že skutečně doložená výše příjmu bude nižší, a to ve výši 50 % průměrné mzdy v národním hospodářství zjištěné Českým statistickým úřadem vždy za předchozí kalendářní rok.

Vládní návrh zákona, kterým se pro léta 2004, 2005 a 2006 stanoví mimořádné opatření při určování výše platu a některých náhrad výdajů spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů, soudců a státních zástupců, výše dalších platů těchto osob za první a druhé pololetí let 2004, 2005 a 2006

Nutné úspory v prostředcích vynakládaných na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě neumožní, aby další platy poskytnuté v každém pololetí kalendářního roku byly těmto zaměstnancům v následujících letech vyplaceny v plné výši.

Z uvedených důvodů předložený návrh zákona navrhuje, aby se pro léta 2004, 2005 a 2006 platová základna pro určování výše platu a některých náhrad spojených s výkonem funkce představitelů státní moci (ústavních činitelů) a některých dalších osob nezvyšovala a aby jim byl další plat v každém pololetí uvedených let poskytnut (stejně jako zaměstnancům ve veřejných službách a správě) v poloviční výši. Novela se vztahuje na poslance a senátory, členy vlády, prezidenta republiky, soudce Ústavního soudu, členy, viceprezidenta a prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, členy, místopředsedy a předsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, ředitele Bezpečnostní informační služby, soudce, Veřejného ochránce práv a jeho zástupce, předsedu Komise pro cenné papíry a členy jejího prezidia, předsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů a jeho inspektory, státního zástupce a na ředitele Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových a jeho zaměstnance.

Přijetím navrhované úpravy došlo k úspoře ve výdajích státního rozpočtu na léta 2004 až 2006 ve výši cca 100 mil. Kč a dalších cca 250 mil. Kč na další platy v každém kalendářním roce. Kromě těchto prostředků dojde k úspoře dalších výdajů, např. na náhrady výdajů odvozených z výše platové základny.

Vládní návrh novely zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

U osob samostatně výdělečně činných došlo ke shodným úpravám jako u platby pojistného na sociální pojištění, tj. zvýšení vyměřovacího základu pro odvod pojistného na zdravotní pojištění z dnešních 35 % na 50 %, postupně v periodě 3 let (2004 – 2006).

Procentní sazba pro výpočet vyměřovacího základu pro osoby samostatně výdělečně činné ve výši 35% rozdílů mezi příjmy a výdaji v r. 1992 nebyla stanovena exaktně, ale vycházela ze záměru podpořit rozvoj samostatného podnikání. Na rozdíl od zaměstnanců, jejichž vyměřovací základ tvoří 100 % příjmů, zúčtovaných zaměstnavatelem, jsou osoby samostatně výdělečně činné zvýhodněny zbývajícími 65 %, ze kterých neplatí pojistné. Roční průměrné pojistné za zaměstnance činilo v r. 2002 u Všeobecné zdravotní pojišťovny 21 757 Kč, zatímco u osob samostatně výdělečně činných byla tato částka pouze 7 458 Kč. Podpora rozvoje samostatného podnikání v tomto rozsahu se dnes jeví jako nepřiměřená a narušuje vyváženost solidárního systému veřejného zdravotního pojištění. Z toho důvodu je navrhováno zvyšování sazby pro stanovení vyměřovacího základu v postupných krocích tak, aby v r. 2006 dosáhla 50% rozdílů mezi příjmy a výdaji.

Podle Všeobecné zdravotní pojišťovny nepřiznávalo 84 % jejich pojištěnců v kategorii osob samostatně výdělečně činných v roce 2002 příjem vyšší, než byla úroveň minimální mzdy (5 700 Kč).

Navrženým opatřením se mění způsob stanovení minimálního vyměřovacího základu, který je dosud odvozován od minimální mzdy (6 200 Kč), na 50% podíl z průměrné měsíční mzdy. V roce 2004 se finanční přínos této změny do systému veřejného zdravotního pojištění předběžně odhaduje na cca 1,5 mld. (roční minimální pojistné by se v r. 2004 u jedné osoby samostatně výdělečně činné zvýšilo o 2 676 Kč/rok). V následujících letech však bude znamenat automatický pohyb minimálního vyměřovacího základu, který bude s odstupem dvou let kopírovat vývoj průměrné mzdy. To znamená, že při zachování vzešlé trajektorie tohoto ukazatele bude v odpovídajícím poměru stoupat i minimální vyměřovací základ.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2004

Návrh státního rozpočtu na rok 2004 je předkládán jako schodkový v objemu příjmů 754,1 mld. Kč a v objemu výdajů 869,1 mld. Kč.

Příjmy státního rozpočtu jsou tvořeny zejména z daní, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a nedaňovými příjmy. Součástí daňových příjmů jsou i cla s tím, že k datu nabytí platnosti smlouvy o přistoupení k EU (po podpisu členskými zeměmi 1. května 2004) se stává 75 % vyměřených cel vlastním zdrojem ES, příjmem státního rozpočtu pak 25 % výnosu cel, který je podle práva ES ponechán členskými státy na úhradu nákladů spojených s jejich výběrem. Součástí příjmů státního rozpočtu jsou dále peněžní prostředky poskytnuté správcům kapitol z rozpočtu EU na realizaci politik EU, tj. zejména prostředky ze strukturálních fondů určené organizačním složkám státu, státním příspěvkovým organizacím a část prostředků ze záruční sekce Evropského zemědělského fondu (Horizontální plán rozvoje venkova, přímé platby).

Výdaji státního rozpočtu jsou zejména výdaje organizačních složek státu a příspěvky příspěvkovým organizacím, které zabezpečují funkce státu, dotace a příspěvky krajům a obcím, dotace podnikatelským subjektům, nestátním neziskovým organizacím a výdaje související s dluhovou službou. Součástí výdajů státního rozpočtu jsou i odvody peněžních prostředků vlastních zdrojů ES do rozpočtu EU. Odvody stanoví Evropská komise podle příslušného předpisu ES. Odvod odvozený z DPH se stanoví příslušným procentním podílem z tzv. vyměřovacího základu DPH, kterým je čistá vybraná daň z přidané hodnoty za příslušný rok dělená váženým aritmetickým průměrem daňových sazeb. Odvod dle hrubého národního důchodu je stanoven příslušným procentním podílem k HDP.

Finanční a rozpočtová politika vlády na rok 2004 je podrobně popsána ve „Zprávě k návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2004“, která je součástí doprovodného materiálu k návrhu zákona. Státní rozpočet již počítá s očekávanými příjmy, jež by měly přinést schválené zákony uskutečňující reformu veřejných financí.

Vládní návrh zákona o místním referendu a o změně některých zákonů

Zákon nahrazuje dosavadní právní úpravu místního referenda z r. 1992. Upravuje provádění místního referenda v obcích, statutárních městech a na území části obce, která není městskou částí či městským obvodem. Hlasování v místním referendu se koná v jednom dni.

Místní referendum nelze konat

- a) o místních poplatcích a o rozpočtu obce nebo statutárního města,
- b) o zřízení nebo zrušení orgánů obce nebo statutárního města a o jejich vnitřním uspořádání,
- c) o volbě a odvolání starosty nebo primátora, místostarosty nebo zástupce primátora, členů rady obce a dalších členů zastupitelstva obce, jakož i volených nebo jmenovaných členů dalších orgánů obce,
- d) jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy,
- e) v případech, kdy se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení,
- f) o uzavření veřejnoprávních smluv k výkonu přenesené působnosti, nebo
- g) jestliže od platného rozhodnutí v místním referendu do podání návrhu na konání místního referenda v téže věci neuplynulo 24 měsíců.

Místní referendum se koná, jestliže se na tom usnese zastupitelstvo obce, nebo přípravný výbor podá návrh na konání místního referenda a zastupitelstvo obce rozhodne o jeho vyhlášení. Návrh přípravného výboru může být podán, pokud jej podpořilo svým podpisem alespoň stanovené procento z počtu občanů obce.

Vládní novela zákona o investičních pobídkách a zákona o správě daní a poplatků

Na základě navržených změn, které jsou důležité pro hladké fungování systému investičních pobídek po vstupu ČR do EU, se přímo do zákona o investičních pobídkách vtělují příslušné předpisy ES z oblasti veřejné podpory. Zákon o investičních pobídkách se tak stal jedním z národních regionálních programů veřejné podpory v souladu s pravidly ES pro oblast veřejné podpory a v souladu s praxí uplatňovanou v členských státech EU. Důvodem pro přijetí novely zákona o investičních pobídkách byla zejména nutnost změny schvalovacího mechanismu vedoucího k udělení investičních pobídek v souvislosti se vstupem ČR do EU, neboť datem vstupu přejde pravomoc v oblasti posuzování veřejné podpory z Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže přímo na Evropskou komisi.

Novelizace byla nezbytná vzhledem k tomu, že stávající systém investičních pobídek má podobu ad-hoc poskytované veřejné podpory, kdy musí být každý případ investiční pobídky individuálně posouzen Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže za účelem vydání výjimky ze zákazu poskytování veřejné podpory.

Vládní novela zákona o České obchodní inspekci a zákona o ochraně spotřebitele

Navrhovanou novelizací došlo k rozšíření a upřesnění dosud platné právní úpravy: kromě likvidace inspekcí zabaveného zboží se připouští poskytnutí propadnutých nebo zabraných výrobků k humanitárním účelům. Navrhovaná úprava vymezila okruh subjektů, jimž může být toto zboží poskytnuto, jakož i podmínky, které musí být ze strany těchto sub-

jektů splněny. Kromě nestátních právnických osob, jako jsou obecně prospěšné společnosti, nadace apod., zabývajících se humanitární činností, lze tyto výrobky nebo zboží přenechat i organizačním složkám a příspěvkovým organizacím státu nebo územních samosprávných celků – ústavům sociální péče, dětským domovům, domovům důchodců aj.

Zároveň byla řešena i otázka odstranění prvků porušujících práva duševního vlastnictví z tohoto zboží, včetně kontroly a úhrady nákladů spojených s odstraněním prvků. Návrh tedy vycházel z toho, že výjimku z principu likvidace lze připustit pouze pro případy sociální potřeby. Z tohoto důvodu návrh důsledně vymezil podmínky pro poskytnutí výrobků nebo zboží tak, aby bylo znemožněno jejich zneužití pro obchodní účely. Součástí návrhu byl i zákaz nabídky a prodeje tohoto zboží na vnitřním trhu, což je obsahem přímé novely zákona o ochraně spotřebitele, jakož i zakotvení sankcí za porušení povinností.

Vládní návrh zákona o uznávání odborné kvalifikace

Navrhovaná právní úprava vycházela ze základních principů volného pohybu osob, nediskriminace na základě státní příslušnosti a principu vzájemného uznávání. Osobě, která je v jednom členském státě EU dostatečně kvalifikovaná k výkonu určitého povolání, musí být v zásadě povolen přístup ke stejnému povolání v jiném členském státě, a to i tehdy, jestliže se dotyčné požadované vzdělání a příprava liší do určité míry v tvání nebo obsahu. Omezení se připouští jen z důvodů naléhavého veřejného zájmu, a pouze v míře nezbytné k zajištění ochrany příslušného naléhavého veřejného zájmu.

Návrh zákona nezakládá uchazečům právní nárok pracovat v ČR v regulovaném povolání, které si vybrali, ale dává jim právo, aby jejich kvalifikace byla posouzena orgánem za tímto účelem určeným ve správním řízení v zákonem stanovené lhůtě a s možností dalšího přezkumu tohoto rozhodnutí. Výsledkem řízení o uznání odborné kvalifikace uchazeče je výrok, zda je uchazeč odborně způsobilý pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu ČR. Tento výrok mu zaručuje právo výkonu dané činnosti jen v případech, kde zahájení (přístup k) určité činnosti není podmíněn dalšími požadavky. Přirozenou překážkou je i omezená nabídka pracovních příležitostí v ČR. Z toho vyplývá, že uchazeč o zaměstnání, kterému byla uznána odborná kvalifikace, nemůže na základě tohoto rozhodnutí nárokovat přijetí do pracovního poměru.

Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci činností státní správy v oblasti uznávání odborné kvalifikace bude MŠMT, které bude koordinovat činnost uznávacích orgánů, zastupovat ČR ve skupině národních koordinátorů na úrovni ES a vykonávat ve spolupráci s MPO funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace.

Uznávacím orgánem, který bude rozhodovat v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, bude ústřední správní úřad ČR, v jehož působnosti je dotyčná regulovaná činnost. Uznávací orgán přijímá žádosti uchazečů a rozhoduje o nich. Směrnice ES nevyklučují možnost vybírání přiměřeného poplatku za rozhodnutí uznávacího orgánu o rovnocennosti odborné kvalifikace, ten však nesmí přesáhnout skutečné výdaje vynaložené orgánem na tuto činnost. Poplatek a jeho výše budou upraveny připravovaným zákonem o správních poplatcích. Řízení o uznání odborné kvalifikace bude probíhat podle správního řádu s některými odchylkami. Odlišnosti od obecné úpravy se týkají specifik systému uznávání dokladů vydaných jinými členskými státy.

Vládní novela zákoníku práce a zákona o úřednících územních samosprávných celků

Účelem novely byla aplikace tří směrnic Rady EU, které se týkají obecně rovného zacházení v zaměstnání a při výkonu povolání (vyloučení diskriminace na základě víry nebo světového názoru, zdravotního stavu, věku nebo sexuální orientace), dále rovného zacházení bez ohledu na rasový či etnický původ osob a rovného zacházení pro muže a ženy v přístupu k zaměstnání, odbornému vzdělávání, postupu v zaměstnání a pracovních podmínkách.

V souvislosti se zapracováním výše uvedených směrnic byla současně implementována směrnice týkající se pracovních smluv na dobu určitou. Na základě ní se zakotvují opatření k zamezení tzv. řetězení pracovních poměrů uzavíraných na dobu určitou. Mělo by se tak zabránit opakovanému obnovování těchto pracovních poměrů, které je výhodné pro zaměstnavatele, avšak pro zaměstnance nepřináší výhody pracovního vztahu, jaké by měl v případě pracovního poměru na dobu neurčitou.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pojišťovnictví

Novela rozšířila výčet činností, na které se tento zákon nevztahuje tak, aby navrhovaná úprava byla v souladu s komunitárním právem. Přitom není důležité, zda se tyto činnosti již na území ČR provozují nebo zda budou provozovány po vstupu ČR do EU. S ohledem na znění příslušných směrnic se upravují povolené právní formy, ve kterých může být pojišťovna založena. I v těch případech, kdy je pojišťovna založena ve veřejnoprávní formě, musí být podmínky její činnosti obdobné podmínkám soukromoprávních pojišťoven.

Dále se provedly zásadní změny provozování pojišťovací činnosti na území ČR zahraničními pojišťovnami se sídlem v některém členském státě ES a pojišťovnami se sídlem v třetím státě, tj. jiném než členském státě. V prvním případě je respektován princip tzv. jednotného evropského pasu, tedy tyto pojišťovny mohou na základě jednoho povolení působit v rámci celého ES, a to jak formou práva zakládat pobočky, tak i formou svobody poskytovat

služby. K zahájení činnosti musí splnit stanovené oznamovací podmínky, jejichž podstatou je potvrzení domovského dozorcího orgánu, že společnost je finančně stabilní a splňuje podmínky bezproblémového provozování pojišťovací činnosti. Výkon státního dozoru nad jejich činností přísluší tomu úřadu nebo orgánu, kde má pojišťovna svoje sídlo bez ohledu na to, ve kterých členských zemích a jakou formou se tato činnost vykonává.

Vládní návrh novely zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem

Navrhované změny se týkaly čtyř okruhů úpravy: vstupu ČR do EU, schválené koncepce správního trestání, návazností na platné zákony a zřízení Úřadu státního dozoru v pojišťovnictví a penzijním připojištění.

Úprava umožňuje účast na českém penzijním připojištění nejen osobám, které mají na území ČR trvalý pobyt, ale všem osobám, které jsou účastny v některém z odvětví sociálního pojištění v ČR a mají bydliště na území členského státu EU. Bude tak umožněna účast na penzijním připojištění jak osobám, které v ČR bydlí (i když nejsou výdělečně činné nebo vykonávají činnost v rozsahu, který nepodléhá pojistné povinnosti na sociální pojištění), protože účast na zdravotním pojištění pro ně bude nezbytná, tak i ostatním osobám v ČR zaměstnaným. Z titulu tohoto pojištění má tedy být penzijní připojištění přístupné nejen osobám v zaměstnaneckém poměru, OSVČ, ale i nevýdělečně činným, studentům a důchodcům. Na druhou stranu nebude penzijní připojištění přístupné milionům osob bydlících v členských státech EU, které s českým systémem sociálního pojištění nemají nic společného.

Vládní návrh novely vodního zákona a zákona o integrovaném záchranném systému

Návrh novely vodního zákona se zaměřil na plnou transpozici ustanovení nejnovější směrnice ES z r. 2000 v oblasti „Kvalita vody“, ustavující rámec pro činnost ES v oblasti vodní politiky. Tato rámcová směrnice poprvé na komunitární úrovni vytvořila po řadě sektorálních směrnic v oblasti ochrany vod jednotnou komplexní úpravu vodní politiky. Vodní zdroje podle rámcové směrnice budou obhospodařovány podle základních správních jednotek nazvaných oblasti povodí. Poprvé je určujícím faktorem kvality vod tzv. vodní ekologie, resp. vodní biologie, což je podstatnou změnou oproti současné koncepci, kdy byly pro kvalitu vody rozhodující její fyzikální a chemické vlastnosti. Tyto dva posledně jmenované faktory nicméně nadále hrají důležitou roli při určování kvality vod.

Ke zjišťování kvality vodních zdrojů, hodnocení provedených analýz a k realizaci opatření vedoucích k zachování nebo zlepšení vodního prostředí zavádí novela institut plánování s plány řízení oblastí povodí a programy opatření. Jejich prostřednictvím má být dosahováno vysoké kvality vody v rámci ES.

Vládní návrh zákona o veřejných zakázkách

Zcela nový zákon nově vymezuje předmět, působnost a základní pojmy. Těžiště právní úpravy spočívalo ve vymezení jednotlivých druhů zadávacích řízení, v postupech zadavatelů a ve stanovení podmínek jejich použití. Vzhledem k tomu, že povinnost zadávat veřejné zakázky se váže na osobu zadavatele, je klíčovým místem zákona vymezení osob, které jsou zadavateli a které jsou tudíž povinny zadávat své zakázky v zadávacích řízeních. Značný důraz klade nový zákon na kvalifikaci zájemců a uchazečů o veřejné zakázky. Proto je kritériím hodnocení kvalifikace věnována podstatná část zákona. Pro urychlení a zjednodušení zadávacích řízení zavádí nový zákon seznam kvalifikovaných dodavatelů veřejných zakázek, který povede ministerstvo a do něhož budou zapsáni podnikatelé, kteří prokáží kvalifikaci nezbytnou pro řádné plnění veřejné zakázky.

Součástí návrhu zákona byl rovněž výkon dohledu nad zadáváním veřejných zakázek a vyhlášení výběrových řízení na projekt.

Vládní návrh novely zákona o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, občanského soudního řádu a zákona o Ústavním soudu

Vláda připravila návrh novely zákonů v souvislosti s majetkoprávními spory obcí s osobami, které uplatňují vlastnické právo na nemovitý majetek, který je nyní ve vlastnictví obcí (typicky František Oldřich Kinský).

Touto novelou bylo umožněno, aby se obce, pokud budou v tomto smyslu žalovány a půjde o vymezené druhy sporů a vybraný majetek, mohly dohodnout se státem, že je v těchto sporech bude bezúplatně zastupovat. Za stát pak by toto zastupování zajišťoval Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Dále bylo novelou umožněno, aby se Úřad účastnil soudního řízení za stát jako vedlejšího účastníka vedle obce v majetkových sporech obcí, týkajících se vymezeného majetku ve vlastnictví obce, pokud bude mít stát právní zájem na výsledku řízení.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o obalech

Hlavní navrhovanou změnou byla definice obalu, která způsobuje největší nejednotnost výkladu v tom, co je a co není obalem. Dochází k výkladům, které jsou v rozporu s účelem zákona. Proto se přebírá tato definice v plném znění ze směrnice ES. V souvislosti s touto definicí je nově zaveden pojem „jiný konečný uživatel“.

Více se zpřesňuje okruh povinných osob, které nakládají s obaly. Jedná se především o osoby, které vyrábí tzv. „obalové polotovary“, tj. výrobky, ze kterých se následně vyrábí samotné obaly. Účelem zákona je založit povinnosti i těchto osob, a to alespoň co do obsahu a koncentrace zákonem stanovených látek, které jsou a mohou být obsaženy v těchto polotovarech. I tyto osoby podléhají zákonu o obalech a z něho vyplývajících povinnostech.

Vládní návrh novely zákona o ochraně ovzduší

Novela přinesla především tyto změny:

- uznávání srovnatelných dokladů z oblasti autorizace členských států EU;
- v oblasti ochrany ozónové vrstvy Země jsou zpřesňovány dílčí požadavky, aby nešly nad rámec předpisů ES nebo s nimi nebyly v rozporu. Významná je též úprava sloužící k provedení nařízení ES, která bude účinná v předkládaném návrhu i po vstupu ČR do EU, i zajištění zrušení nebo náhrady některých ustanovení v této oblasti ode dne vstupu ČR do EU.
- úprava základního pojmu „těžké organické látky“ umožňující plné uplatnění působnosti směrnice ES a zpřesnění pojmu „regulované látky“ v oblasti ochrany ozónové vrstvy Země, jakož i úpravy, které souvisí s problematikou klimatického systému Země;
- úprava ve správě poplatku, zejména pak u krajských úřadů v tom smyslu, že se navrhuje, aby vybírání a vymáhání poplatků za znečišťování ovzduší zůstalo u kategorie zvláště velkých a velkých zdrojů nadále v působnosti finančních úřadů, které mají tuto působnost i u kategorie středních zdrojů znečišťování ovzduší;
- úpravy související se změnou názvu orgánů ochrany ovzduší v důsledku reformy veřejné správy;
- úpravy související se zabezpečením služeb po vstupu ČR do EU.

Návrh zákona, kterým se mění zákon o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, občanský soudní řád, a zákon o Ústavním soudu

Vláda připravila návrh novely zákona v souvislosti s majetkoprávními spory obcí s osobami, které uplatňují vlastnické právo na nemovitý majetek, který je nyní ve vlastnictví obcí (typicky František Oldřich Kinský).

Touto novelou je umožněno, aby se obce, pokud budou v tomto smyslu žalovány a půjde o vymezené druhy sporů a vybraný majetek, mohly dohodnout se státem, že je v těchto sporech bude bezúplatně zastupovat. Za stát by pak toto zastupování zajišťoval Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Dále novela umožnila, aby se Úřad účastnil soudního řízení za stát jako vedlejšího účastníka vedle obce v majetkových sporech obcí, týkajících se vymezeného majetku ve vlastnictví obce, pokud bude mít stát právní zájem na výsledku řízení.

Vzhledem k tomu, že obce jsou veřejnoprávní korporace a v právních vztazích vystupují svým jménem, tj. jsou právnickými osobami, nelze zákonem stanovit obligatorní zastupování obcí Úřadem, neboť by to bylo v rozporu s jejich postavením. Proto bude tato právní pomoc obcím poskytována vždy pouze na základě vzájemné dohody. Případně vedlejší účastnictví státu v řízení vedle obce jako další forma právní pomoci pak bude možné za podmínek stanovených občanským soudním řádem.

V rozsahu stanoveném zákonem by mělo být umožněno zastupovat obec pouze v řízení před soudy. Za zastupování obec nebude poskytovat státu žádnou odměnu.

Vládní návrh zákona, kterým se mění živnostenský zákon

Přijatá právní úprava vychází z požadavku postupně harmonizovat českou živnostenskoprávní úpravu s právem ES. Hlavními principy navrhované úpravy je především:

- vytvoření podmínek k zajištění svobody usazování občanů z členských zemí EU, tj. získávání živnostenského oprávnění příslušníky členských států EU za podmínek, které zákon stanoví pro české osoby;
- v návaznosti na zákon o uznávání odborné kvalifikace harmonizace požadavků na odbornou způsobilost u živností, pro které je odborná způsobilost stanovena směnicemi ES;
- zjednodušení prokazování plnění všeobecných podmínek pro provozování živností u příslušníků členských zemí EU;
- zavedení institutu poskytování služeb podnikateli z členských zemí EU;
- přeřazení některých živností z režimu živností koncesovaných do živností ohlašovacích, a to ve vazbě na směrnice ES a nutnost vyloučit neodůvodněné překážky vstupu do podnikání;
- vytvoření stejných podmínek usazování a poskytování služeb pro fyzické a právnické osoby z členských států EU, dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor a Švýcarska.

Vládní návrh zákona o podnikání na kapitálovém trhu

Návrh nového zákona o podnikání na kapitálovém trhu komplexně upravil veřejnoprávní regulaci služeb poskytovaných na kapitálovém trhu a jejich poskytovatelů. Cílem nové právní úpravy bylo dosažení plné slučitelnosti s právními akty ES, zkvalitnění fungování kapi-

talového trhu v ČR tak, aby mohl efektivně generovat a alokovat kapitál důležitý pro rozvoj ekonomiky a zvýšení ochrany zejména drobných investorů (neprofesionálů).

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon ochrany hospodářské soutěže

I tento zákon byl nezbytný ke splnění závazků, které vzniknou ČR v souvislosti s jejím členstvím v EU. Zákon přijímá novou, moderní právní úpravu, koncepčně plně korespondující s mezinárodními trendy v oblasti ochrany hospodářské soutěže, která bude umožňovat efektivní odhalování nejzávažnějších protisoutěžních praktik, která bude soutěžitele zatěžovat v míře nezbytné a k účelu ochrany hospodářské soutěže potřebné a která umožní účinnou a z celoevropského hlediska potřebnou a soustavně vyžadovanou kooperaci s Evropskou komisí a se soutěžními úřady jiných členských států EU v novém systému, jenž vznikl k 1. 5. 2004, tedy k témuž dni, kdy ČR přistoupila k EU.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části rozpočtovaneho schodku státního rozpočtu České republiky na rok 2004

Účelem státního dluhopisového programu je úhrada části rozpočtovaneho schodku státního rozpočtu ČR na rok 2004. Maximální rozsah tohoto státního dluhopisového programu je 103 641 130 000 Kč. Veškeré závazky vyplývající ze státního dluhopisového programu budou splaceny nejpozději uplynutím 35 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Účinnost zákona byla navržena dnem vyhlášení.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o Ústavním soudu

Novelizací zákona o Ústavním soudu byly řešeny dva základní problémy, které se projevují zejména ve vztahu k rozhodnutím a právním stanoviskům Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Prvním je vztah ústavní stížnosti a mimořádných opravných prostředků, které upravují jednotlivé procesní předpisy, zejména z hlediska běhu lhůt pro podání ústavní stížnosti; druhým pak možnost nápravy v případech, kdy je rozhodnutím mezinárodního soudu konstatováno porušení lidských práv a základních svobod.

Evropský soud pro lidská práva (ESLP) ve dvou rozsudcích České republiky vytkl, že ustanovení zákona o Ústavním soudu týkající se podmínky vyčerpání všech opravných prostředků před podáním ústavní stížnosti (včetně dovolání) nejsou dostatečně srozumitelná a jejich aplikace je vůči stěžovatelům nepřiměřeně přísná. Překážky, které jsou potencionálním stěžovatelům kladeny do cesty, podle ESLP zasahují do samotné podstaty práva na přístup k soudu ve smyslu evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Novela vyjasnila spomelé otázky přípustnosti ústavní stížnosti tím, že jednak upřesňuje, které prostředky ochrany práva je třeba vyčerpat, jednak upravuje i počátek běhu lhůty k podání ústavní stížnosti. Bude tak zajištěna srozumitelná aplikace těchto ustanovení.

Pokud jde o druhý problém, vyzvala Rada Evropy členské státy, aby umožnily na vnitrostátní úrovni co nejúplnější implementaci rozsudků ESLP tak, aby pokud možno došlo k navrácení ke stavu před porušením Úmluvy. Klasickým případem, kdy spravedlivé zado-stiučinění nestačí k nápravě všech důsledků nerespektování požadavků Úmluvy, jsou zejména věci trestní, kde se stěžovatel stále nachází ve výkonu trestu. Jestliže ESLP rozhodne, že stěžovatel byl odsouzen v řízení, které nesplňovalo základní zásady práva na spravedlivý proces podle Úmluvy, je podle všeho správné umožnit stěžovateli obnovu řízení.

V zákoně se proto nově upravují příslušná ustanovení, a to zejména v tom směru, aby Ústavní soud mohl na návrh v rámci obnovy řízení změnit svoje původní rozhodnutí, které se dostalo do rozporu s rozhodnutím mezinárodního soudu, pokud jsou splněny i další podmínky, které pro obnovu řízení zákon stanoví.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zemědělství

Schválená právní úprava odstraňuje nedostatky platného zákona v tom směru, že upravuje jak postavení zemědělského podnikatele, tak postup při jeho zaevidování, popř. vyřazení z evidence. Evidenci zemědělských podnikatelů by měly provádět krajské úřady. (Eviden-ce byla dosud prováděna obcemi bez jakéhokoli nároku na odborné posouzení podkladů k zaevidování, neboť nebyly žádné požadovány.) Přenesením této působnosti na krajské úřady, které budou evidenci provádět v přenesené působnosti, se chce docílit kvalita vysoce odborného posouzení oprávněnosti žádosti o zaevidování a zároveň zajištění maximální centralizace evidence podnikatelů v zemědělství na úrovni krajů i s ohledem na další oprávnění na tuto evidenci navazující, kterým bude nabývání půdy tvořící zemědělský půdní fond a pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Návrh obsahoval zároveň změnu zákona o důchodovém pojištění, zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákona o veřejném zdravotním pojištění a změnu obchodního zákoníku, a to jednak z důvodu vymezení působnosti správy sociálního zabezpečení jako možného navrhovatele na vyřazení zemědělského podnikatele z evidence a dále z důvodu důchodového a zdravotního pojištění zemědělského podnikatele, neboť dosavadní ustanovení v těchto zákonech vycházela ze zákona o soukromém podnikání občanů. Novela zákona o důchodovém pojištění a zdravotním pojištění tak bude zajišťovat účast

zemědělského podnikatele na důchodovém pojištění. Novela obchodního zákoníku je důsledkem navrhované právní úpravy evidence zemědělského podnikatele, kterým může být jak fyzická tak právnická osoba.

Vládní návrh zákona o dani z přidané hodnoty (DPH)

Většina navrhovaných změn směřovala ke zvýšení daňového zatížení, a proto bude znamenat zvýšení příjmů státního rozpočtu. Jedná se o přesun řady výrobků a služeb ze snížené (5%) do základní sazby daně (nově 19%) a snížení limitu pro povinnou registraci plátců.

Snížení výše obrátu pro povinnou registraci plátců daně vstoupilo v platnost dnem vstupu do EU a znamená zvýšení počtu plátců daně a tím i výnosů u DPH, tento přínos však byl v roce zavedení kompenzován uplatněním nároku na odpočet daně u majetku pořízeného za ceny včetně daně při této změně režimu (z neplátce daně na plátce daně). Pozitivní přínos snížení výše obrátu a zvýšení počtu plátců se tak projeví až v dalších letech.

Rozšíření možnosti vrácení daně zahraničním podnikatelům by mělo přinést snížení příjmů státního rozpočtu, které by však na druhé straně mělo být plně nebo částečně kompenzováno omezením možnosti vrácení daně zahraničním turistům při vývozu zboží nakoupeného v tuzemsku od plátců daně.

Přesun některých výrobků a služeb ze snížené do základní sazby, který byl nutný z hlediska harmonizace s předpisy ES, byl již zčásti proveden novelou zákona o DPH od 1. 1. 2004. K datu vstupu do EU tedy byl realizován pouze přesun zbývajících výrobků a služeb. Počet sazeb daně – základní a snížená – se nezměnily ani k datu vstupu ČR do EU (1. 5. 2004).

Tyto navrhované změny mají přinést zvýšení příjmů veřejných rozpočtů podle předběžných odhadů o cca 10 – 12 mld. Kč ročně. Vzhledem ke vstupu novely v účinnost 1. 5. 2004, přínos za období květen až prosinec 2004 by byl cca 6,6 až 8 mld. Kč. V souhmu i se změnami realizovanými k 1. 1. 2004 měly přesuny sazeb pro rok 2004 přinést zvýšení příjmů rozpočtu o cca 17 mld. Kč a pro rok 2005 o 27 mld. Kč.

Rozšíření okruhu zboží a služeb, u něhož se uplatňuje základní sazba daně, mělo mít za následek zvýšení cenové úrovně celkově do 1,5 %. Pokud by byla uplatňována základní sazba daně u stravovacích služeb, mělo by to za následek zvýšení cenové úrovně o další cca 0,6 %. Je zřejmé, že cenový dopad může být i o něco vyšší, neboť koš spotřebitelských cen (životních nákladů) nezahnuje zejména všechny druhy služeb, jichž se změna sazeb daně dotkne. Je nutné vzít v úvahu i časový odstup mezi zpracováním propočtů a dobou realizace daňových opatření.

Parametry novely byly dohodnuty na koaličním jednání v Kolodějích 1. 2. 2004. Výsledky koaliční dohody z Koloděj se staly předmětem diskusí i kritiky v Poslaneckém klubu ČSSD, která mj. vyústila i v dopis skupiny našich poslanců, kterým se na mě obrátili s žádostí o svolání mimořádné schůze poslaneckého klubu. Poslanecký klub ČSSD si k problematice novely zákona o DPH od ministra financí vyžádal podrobné informace o přesunu jednotlivých druhů zboží a služeb do základní sazby daně, kterou obdržel 13. 2. 2003. Ke zmírnění negativních sociálních dopadů novely se Poslaneckému klubu ČSSD podařilo oproti původně dohodnutým parametrům prosadit zachování vodného, stočného a vstupenek na kulturní akce ve snížené sazbě. Současně jsme prosadili i odklad zařazení ubytovacích služeb do základní sazby až k 1. 1. 2005, neboť řada hotelů již měla na rok 2004 uzavřené smlouvy s pevnými cenami.

Konečné schválení nového zákona o DPH se po vetu prezidenta republiky odehrávalo za dramatických okolností vyvolaných dlouhodobou hospitalizací našeho poslance Miloslava Vlčka a autonehodou ministra zahraničí Cyrila Svobody. Lepší se zdravotní stav C. Svobody umožnil, abychom hlasování odložili o dva dny tak, aby se jej i tento koaliční poslanec mohl zúčastnit. Nebýt ovšem podpory nezařazeného poslance Petra Kotta (dříve ODS), potřebných 101 hlasů bychom stejně neměli. Tato situace klade proto velký otazník nad schopností koaličních poslanců prosazovat v nejbližší budoucnosti vládní návrhy zákonů.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o vysokých školách

V návrhu byla obsažena možnost udělit státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola nejenom právnické osobě se sídlem (popř. ústřední správou nebo hlavním místem podnikatelské činnosti) na území ČR, ale i právnické osobě, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území jiného členského státu EU, resp. právnické osobě založené podle právního řádu kteréhokoli z členských států EU.

Dále bylo navrženo, aby ustanovení o tom, že na žádost zřizovatelů nebo zakladatelů je možné vydat státní souhlas i před zápisem právnické osoby, která má působit jako soukromá vysoká škola, do obchodního nebo jiného rejstříku, bylo upřesněno tak, že se vztahuje jen na právnické osoby, které mají povinnost se do těchto rejstříků zapisovat.

Konečně bylo navrženo, aby společnou akreditaci studijního programu, který uskutečňuje vysoká škola spolu s právnickou osobou, zabývající se vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, uměleckou nebo jinou tvůrčí činností, bylo možné udělit nejenom právnické osobě se sídlem (popř. ústřední správou nebo hlavním místem podnikatelské činnosti) na území ČR, ale i právnické osobě, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnika-

telské činnosti na území jiného členského státu EU nebo založené podle práva kteréhokoli z členských států EU.

Vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění trestní řád

Novela trestního řádu se týkala záležitostí souvisejících se vstupem ČR do EU i obecných otázek úpravy právního styku s cizinou ve věcech trestních.

Pokud jde o EU, vložily se do trestního řádu ustanovení o speciální předběžné otázce k Evropskému soudnímu dvoru, dále se v souvislosti se zavedením evropského zatykače podle ústavní zásady „ne bis in idem“ (ne dvakrát v téže věci) vyjádřené v čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, přiznávají stejné důsledky i srovnatelným rozhodnutím vydávaným orgány činnými v trestním řízení v členských státech EU. V rozsahu stanoveném právem EU a k provedení směrnic ES se navrhlo, aby pověřené celní orgány měly postavení policejního orgánu v řízení o trestných činech spáchaných porušením daňových právních předpisů tehdy, jsou-li celní orgány v postavení správce daně.

Vedle toho se nově upravila celá 25. hlava trestního řádu o právním styku s cizinou tak, aby se odstranily zbytečné a formální překážky jejich součinnosti orgánů činných v trestním řízení v různých státech, bránící efektivní spolupráci a boji proti zločinu v mezinárodním měřítku. Stávající právní úprava obsažená v trestním řádu byla nevyhovující a hluboce zaostávala za vývojem. Byla kusá, v mnoha směrech až vágní a nereagovala na řadu moderních postupů a na dosavadní novely zbývajících částí trestního řádu a ponechávala tak značnou část materie na interních předpisech (ministerstva spravedlnosti pro činnost soudů v této oblasti nebo Nejvyššího státního zastupitelství pro postup státních zástupců).

Návrh novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Změny platného znění zákona se týkaly především ustanovení, kterým je vymezována působnost zákona, resp. jurisdikce ČR v oblasti předmětu úpravy zákona ve vztahu k členským státům ES. Dosavadní znění bylo totiž Evropskou komisí shledáno jako ne zcela slučitelné se zněním příslušné směrnice ES.

Další nedostatky právní úpravy zákona spatřovali experti Evropské komise v užívání pojmu „teleshopping“ namísto pojmu „teleshoppingové šoty“. Také v tomto smyslu bylo nutné určitá ustanovení v zákoně upravit, aby se vztahovala pouze na teleshoppingové šoty a nikoli na teleshopping, který představuje pojem nadřazený, protože zahrnuje nejen teleshoppingové šoty, nýbrž též souvislé teleshoppingové pořady.

Ačkoliv tato vládní předloha byla Poslanecké sněmovně předložena již v první polovině roku 2003 a vláda dokonce navrhla její schválení již v prvním čtení, podařilo se zákon schválit teprve v květnu 2004.

Vládní návrh na vydání zákona, kterým se mění rozpočtová pravidla

Novela rozpočtových pravidel byla schválena v rámci návrhů zákonů k reformě veřejných rozpočtů. Jejím hlavním cílem bylo umožnit Poslanecké sněmovně stanovit při schvalování zákona o státním rozpočtu též výdajový rámec státního rozpočtu a státních fondů na dobu o rok a dva později. Ve výdajovém rámci přitom mají být částky nepočítající s výdaji na realizaci starých státních záruk a na úhradu ztráty České konsolidační agentury, tj. výdaji, které nelze ovlivnit a nejsou pravidelné, a s výdaji na návratné finanční výpomoci. Tyto výdaje se vezmou v úvahu až při stanovení definitivní částky, tj. až při zpracování návrhu zákona o státním rozpočtu a návrhů rozpočtů státních fondů.

Druhým hlavním cílem schváleného návrhu novely rozpočtových pravidel byla větší zainteresovanost organizačních složek státu na jejich hospodaření. Za tím účelem se zejména mění zákon tak, že umožní 100% převoditelnost prostředků státního rozpočtu z roku do roku.

Třetí hlavní částí přijatého návrhu byly změny některých ustanovení rozpočtových pravidel k vyřešení problémů, které se při postupu podle nich projevovaly. Je to zvláště spravedlivější a přesnější úprava postihů za porušení rozpočtové kázně.

Další změnou bylo zavedení povinnosti pro Státní fond životního prostředí a Státní fond dopravní infrastruktury, aby ve svých rozpočtech stanovily částky spolufinancování programů a projektů spolufinancovaných ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti EU. Tyto dva státní fondy jsou svým zaměřením předurčeny účastnit se na programech a projektech spolufinancovaných ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Obdobně se doplňuje ustanovení o střednědobém výhledu, a to tak, že výdaje na programy a projekty spolufinancované z rozpočtu EU se budou členit podle kapitol a státních fondů.

Vládní návrh školského zákona

Účelem nového školského zákona je především nahradit a sjednotit stávající roztržiténou a nedostatečnou právní úpravu v oblasti školství tak, aby školský zákon byl komplexní právní normou, která postihne oblast „regionálního“ školství od předškolního vzdělávání přes základní a střední vzdělávání až po vyšší odborné vzdělávání (do doby přípravy samostatného zákona o terciárním vzdělávání), včetně vzdělávání zájmového, základního uměleckého a jazykového. Školský zákon naopak nebude upravovat problematiku vzdělávání celoživotního v celé šíři.

Vzhledem k rozsahu tématu rozhodla vláda o přípravě dvou samostatných zákonů, a to zákona školského a zákona o dalším vzdělávání. Nový školský zákon je však koncipován z hlediska širšího pohledu na celoživotní učení tím, že výrazně otevírá prostor pro vzájemnou prostupnost vzdělávání „počátečního“ se vzděláváním „celoživotním“ (například systém uznávání vzdělání dosaženého mimo formální vzdělávací systém, možnosti zkráceného studia, nástroje dalšího vzdělávání – modulární uspořádání učiva, specializační kurzy, kurzy jednotlivých vyučovacích předmětů apod.) a umožňuje přijímat výsledky vzdělání dosaženého mimo formální vzdělávací systém. Druhý zákon o dalším vzdělávání zohlední realizaci konceptu celoživotního učení v prostředí mimo rámec vzdělávací soustavy, tj. jiném než formálním. Oba systémy budou vzájemně propojeny.

Předložený návrh mj. zapracoval a promítnul změny vyvolané druhou etapou reformy veřejné správy.

Vládní návrh novely zákona o podpoře malého a středního podnikání

Novela zavedla novou definici malého a středního podnikatele (MSP): „Za malého a středního podnikatele se pro účely tohoto zákona považuje podnikatel, který splňuje kritéria stanovená přímo použitelným předpisem ES.“ V poznámce pod čarou se pak odkazuje na přílohu I k nařízení Komise ES č. 70/2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES u státní podpory malého a středního podnikání, v platném znění.

Nová definice MSP ve srovnání s definicí současnou podle vlády zachovává počet zaměstnáváných osob méně než 250, zvyšuje hranici ekonomických kritérií obratu a aktiv, mikro, malé a střední podniky definuje jak počtem zaměstnanců, tak ekonomickým kritériem. Zpřesňuje pravidla pro stanovení počtu zaměstnanců a finančních částek.

Vládní návrh zákona o povinném značení lihu

Účelem tohoto návrhu bylo zejména zamezit nelegální výrobě lihu a zajistit, aby výroba, dovoz, prodej, skladování, distribuce a vývoz lihu probíhal v souladu s platnými právními předpisy, zejména s předpisy, které upravují nakládání s lihem a spotřební daň, a tím zamezit daňovým a celním únikům, ke kterým dochází mj. i vzhledem k tomu, že ČR nemá v současné době značení lihu upraveno. Smyslem navržené právní úpravy je zavedení povinnosti značit každé spotřebitelské balení lihu, které je určeno pro tuzemský trh, kontrolní páskou, a to takovým způsobem, aby při otevření spotřebitelského balení došlo ke znehodnocení pásky.

Kontrolní páska je určena ke značení spotřebitelského balení lihu, neobsahuje spotřební daň a její funkce je výhradně kontrolní. Každá kontrolní páska je číslována tak, aby jednotlivá čísla mohla být v rámci zavedení účinného kontrolního mechanismu celními úřady zaevidována na konkrétního odběratele a objednávku, čímž je nastaven kontrolní mechanismus. Vzhledem ke kontrolní funkci bylo navrženo, aby kontrolní páska byla ceninou obsahující speciální ochranné prvky proti padělání a pozměňování. S ohledem na výše uvedené bude výrobou kontrolních pásek pověřena Státní tiskárna cenin.

Značení lihovin se osvědčilo v řadě států – Slovensko, Polsko, Maďarsko, Bulharsko, Itálie, Španělsko, Portugalsko, Dánsko. V tuzemsku se obdobný systém osvědčil u cigaret a tabákových výrobků.

Návrh zákona byl zpracován zejména z důvodu potřeby omezení daňových a celních úniků v oblasti nakládání s lihem, efektivnějšího a hospodárnějšího provádění daňových a následných kontrol, sledování lihových bilancí, ochrany spotřebitele, ochrany výrobce a dovozce, vytvoření rovných konkurenčních podmínek na trhu a zabezpečení prodeje kvalitního lihu.

Návrh zákona v souvislosti se zavedením povinnosti značit lih ve spotřebitelském balení na daňovém území ČR vyrobený nebo na daňové území ČR dovezený, rovněž stanovil způsob jeho značení, povinnost registrace a upravil kontrolní mechanismus, včetně ukládaní sankcí za nesplnění nebo porušení povinností stanovených navrhovaným zákonem. Výkon státní správy a kontrolu podle tohoto návrhu provádějí celní orgány.

Vládní návrh zákona o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní)

V souvislosti s realizací I. a II. etapy reformy veřejné správy přešly do působnosti krajů rozsáhlé kompetence jak na úseku samosprávy, tak i v oblasti výkonu státní správy. Rozsahu převzatých odpovědností však zatím neodpovídal systém financování těchto krajských aktivit, protože pouze cca 20 % výdajů krajů je kryto z daňových příjmů.

K řešení situace předložila vláda Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR návrh novely zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, jehož cílem bylo zvýšit podíl krajů na sdílených daních, což by pokrylo většinu převedených aktivit s výjimkou financování tzv. přímých vzdělávacích nákladů pro krajské školství. Úplné finanční krytí krajského školství bylo striktním požadavkem krajů. Návrh novely však nebyl ani po opakovaném projednávání Poslaneckou sněmovnou ve třetím čtení v listopadu 2003 přijat.

Vládní návrh novely zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, z roku 2003 předpokládal, že zvýšením podílu krajů na výnosech sdílených daní budou kryty výdaje krajů v objemu 27,7 mld. Kč.

Nad rámec původního vládního návrhu bylo navrženo zařadit mezi výdaje krajů kryté z podílu na sdílených daních další výdaje, financované dosud dotacemi z resortu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a to osobní výdaje pedagogických a nepedagogických pracovníků škol a školských zařízení zřizovaných kraji v celkovém objemu 23,9 mld. Kč, dotace pro církevní školství v objemu 0,7 mld. Kč, prostředky na další vzdělávání pedagogických pracovníků (20 mil. Kč) a náhradu dopadu zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní nebo ochranné výchovy (80 mil. Kč). Současně byly zpřesněny objemy ostatních běžných výdajů škol a školských zařízení zřizovaných kraji zahrnutých do původního vládního návrhu novely zákona, a to jak v rozdělení do jednotlivých krajů, tak v celkovém objemu.

Nově nebude kapitola 333 MŠMT zabezpečovat výdaje na ostatní náklady vyplývající z pracovních právních vztahů a výdaje na učebnice, učební pomůcky a školní potřeby, které se poskytují bezplatně. Tyto výdaje bude nadále u krajských škol zabezpečovat rozpočet kraje v rámci odpovídajícího zvýšení podílu na sdílených daních. U obecních škol bude tyto výdaje nadále zabezpečovat rozpočet obce, která školu zřizuje s tím, že bude úměrně zvýšen příspěvek státního rozpočtu poskytovaný obcím na školství z kapitoly Všeobecná pokladní správa.

Zákon o státním rozpočtu České republiky na rok 2005

Určitě je nejdůležitějším zákonem, který byl v loňském roce na půdě Poslanecké sněmovny schválen a je i úspěchem našeho poslaneckého klubu, že se tak stalo již na první pokus. Státní rozpočet pro rok 2005 vychází z Koncepce reformy veřejných financí, která byla naplánována do rozmezí let 2003–2006, dále pak z Konvergenčního programu ČR a z makroekonomických predikcí Ministerstva financí. Byl schválen jako schodkový, přičemž saldo je nejnižší od roku 2001.

Byly schváleny základní údaje, kterými jsou:

1. Výše příjmů	824,8 mld. Kč
Výše výdajů	908,4 mld. Kč
Rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo)	-83,6 mld. Kč.
2. Způsob vypořádání salda:
- vydáním státních dluhopisů podle zvláštního předpisu do výše 72,6 mld. Kč
 - přijatými dlouhodobými úvěry do výše 11,8 mld. Kč
 - změnou stavů na účtech státních finančních aktiv a to zvýšením o +0,75 mld. Kč
3. Finanční vztahy k rozpočtům obcí v úhnech po jednotlivých krajích, včetně příspěvku na výkon státní správy, a to dotacemi a příspěvkem, stanovené částkou 19,2 mld. Kč
4. Finanční vztah k rozpočtům obcí s rozšířenou působností, a to příspěvek na výkon státní zprávy, stanovený částkou 3,8 mld. Kč

Je zajištěno kofinancování společných programů EU a ČR. Do státního rozpočtu jsou zapracovány příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 30,6 mld. Kč a odvody peněžních prostředků určených jako vlastní zdroje Evropských společenství do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 27,3 mld. Kč, což v přepočtu znamená čistou pozici na jednoho obyvatele 1 600 Kč.

Výrazně se navyšují prostředky na vědu, výzkum (o 1,8 mld. Kč) a vysoké školství (o 1,9 mld. Kč). I přes restriktivní fiskální politiku budou důchody nadále růst a kupní síla důchodců dosáhne v roce 2005 nejvyšší úrovně za posledních 12 let. Ve veřejném sektoru roste objem prostředků na platy všech zaměstnanců v rozpočtové sféře o 10,4 % a objem prostředků bez zvýšení platů příslušníků ozbrojených sil o 5,2 % oproti roku 2004.

Výrazné změny jsou v mandatomích výdajích. Jsou zpřísněny podmínky pro vyplácení nemocenské(-4,2 %), sociálních dávek a podpor v nezaměstnanosti(-5,4 %) a státní podpory stavebního spoření(-2,6 %). Je důležité, že se nezvyšuje celková daňová zátěž. a je zachován zdravý růst HDP. Radikálně se snižuje zdanění firem, což by mělo napomoci zvýšení jejich konkurenceschopnosti, tvorbě nových pracovních míst a přílivu investic. Dalším důležitým aspektem vycházejícím z programu sociální demokracie je snižování daní rodinám (daňové slevy na děti, společné zdanění manželů).

Vládní návrh novely energetického zákona

Do vládního návrhu novely energetického zákona byly zapracovány nové směrnice Evropské unie, které stanovují pravidla vnitřního trhu s elektřinou, a pravidla vnitřního trhu s plynem. Tyto nové směrnice jsou ve své podstatě založeny na stejných principech jako dosud platné dokumenty, jsou však doplněny o další pravidla směřující k vyšší ochraně zákazníků, k oddělení regulovaných a neregulovaných činností, včetně právního a manažerského oddělení energetických společností. Novela zahrnovala dva základní principy. Za prvé je to režim liberalizace trhu s elektřinou a s plynem a za druhé oddělení distributorů energií od obchodníků.

Přijetí této novely bylo z hlediska členství České republiky v Evropské unii nutnou podmínkou. Po rozsáhlé diskusi jak ve výborech, tak i na půdě sněmovny byla novela schválena a postoupena Senátu, který ve svém pozměňovacím návrhu pouze upravil datum, kdy by měl být tento zákon vydán tak, aby mohl platit již od 1. ledna 2005. S touto změnou byl

následně jasnou většinou schválen ve sněmovně a po podpisu prezidenta vyhlášen 30.12. 2004 ve Sbírce zákonů.

Vládní návrh zákona o veřejném zdravotním pojištění

Tento vládní návrh novely zákona, který byl předložen již minulou vládou, obsahoval spoustu sporných bodů, které sice zásadně neodporují prioritám zakotveným v programovém prohlášení nové vlády, přesto si však vyžádají další diskusi v návaznosti na připravovanou reformu zdravotnictví. Z těchto důvodů Ministerstvo zdravotnictví ustoupilo z původně navrženého rozsahu novely a prosazovalo pouze uplatnění pozměňovacích návrhů řešících akutní problémy systému VZP. Jednalo se zejména o řešení zmocnění Ministerstva zdravotnictví k vydání vyhlášky v případě nedosažení dohody v dohodovacím řízení nebo v případě nesouladu dohody s právními předpisy a veřejným zájmem, dále pak problematiku stávajícího nedostatečného limitu pro předepisování testovacích proužků pro diabetiky, v neposlední řadě pak o řešení problematiky nakládání s osobními údaji pojištěnců, které bylo nezbytné dát do souladu s novelou zákona o evidenci obyvatel.

Všechny tyto problémy spolu s otázkou tzv. dědění lékařských praxí měl řešit komplexní pozměňovací návrh poslance Krákory, který měl potřebnou podporu. Bohužel, špatným postupem „našeho koaličního“ zpravodaje při navrhované proceduře hlasování byl nejdříve přijat komplexní pozměňovací návrh poslankyně Talmanové z ODS. Z původního vládního návrhu novely zákona tak zůstala vyřešena pouze otázka nakládání s osobními údaji pojištěnců. Ostatní důležité body se tak budou muset řešit opět v budoucnu.

Vládní návrh novely zákona o státní sociální podpoře

Přijetím této novely vládního návrhu zákona došlo k úpravě výše započitatelných příjmů osob majících příjmy z podnikání nebo z jiné samostatné výdělečné činnosti pro účely státní sociální podpory. Uvedeným osobám, které vykonávají samostatnou výdělečnou činnost jako činnost vedlejší, nebyla stanovena nejnižší hranice započitatelného příjmu ve výši 50 % průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství. Přestože u vedlejší samostatné výdělečné činnosti se bude vycházet ze skutečných příjmů, bylo nutné i u této skupiny zachovat fiktivní příjem ve výši 25 % průměrné měsíční mzdy v těch případech, kdy v předchozím kalendářním roce nebyla samostatná výdělečná činnost vykonávána, a tak není příjem, z něhož by bylo možné vycházet. 25 % průměrné měsíční mzdy činí 4200 Kč, což odpovídá částce životního minima.

Obdobná úprava započitatelného příjmu pro osoby vykonávající samostatnou výdělečnou činnost jako činnost vedlejší byla schválena i pro oblast sociální potřebnosti, neboli sociální péče.

Některé významné návrhy zákonů, které se v Poslanecké sněmovně nepodařilo prosadit

Vládní návrh novely Ústavy ČR (soudnictví)

Návrh měl za cíl fomulačně upravit a upřesnit dosavadní znění ustanovení čl. 82 odst. 1 Ústavy ve vzájemném pojetí vztahu nezávislosti a nestrannosti soudců. Ochranu je nutno poskytovat jak proti zasahování do soudcovské nezávislosti, tak i nestrannosti.

Ústava v platném znění čl. 82 odst. 2 stanoví jako jednu ze základních záruk nezávislosti výkonu soudcovské funkce zásadu vylučující odvolání nebo přeložení soudce proti jeho vůli, současně pak stanoví, a to ale pouze s příkladným odkazem na kámo odpovědnost soudce, že výjimky z této zásady může stanovit zákon. Bylo navrženo již v Ústavě upravit, že k odvolání soudce z jeho funkce může dojít výlučně rozhodnutím soudu, jen na základě provedeného a zákonem upraveného kámoého řízení a z důvodů, které může stanovit rovněž pouze zákon. Zároveň bylo navrženo ústavní úpravou vymezit jednoznačně okruh důvodů, pro které může být zánik funkce soudce upraven zákonem.

V rámci závazků, které mohou vyplynout z příslušných mezinárodních smluv, se rovněž upravila potřebná ústavní východiska pro případné vysílání soudců k výkonu soudnictví v zahraničí, např. při zajišťování mírových, záchranných nebo humanitárních misí a operací OSN nebo jiných mezinárodních organizací.

Aby již nemohly nadále vznikat výkladové pochybnosti, pokud se týká ústavnosti výkonu státní správy soudů předsedy soudů, bylo navrženo podrobněji vymezit neslučitelnost funkce soudce s jinými funkcemi a činnostmi. Z hlediska zajištění a ochrany principu dělby moci se přímo ústavní úpravou navrhlo stanovit neslučitelnost funkce soudce se stanovenými funkcemi představitelů moci zákonodárcí a výkonné s funkcemi v územní samosprávě. Přímou z ústavní úpravy bude dále vyplývat obecná neslučitelnost s jakoukoli další funkcí ve veřejné správě, výslovně ale bude stanovena výjimka pro působení soudců ve státní správě soudů. Tato úprava umožnila podílet se na výkonu státní správy soudů soudcům, aniž by to bránilo jejich současnému výkonu soudnictví. Stanovení dalších činností, neslučitelných s funkcí soudce, bude i nadále ponecháno zákonné úpravě.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Smlouva mezi Českou republikou a Svatým stolcem o úpravě vzájemných vztahů

Smlouva mezi ČR a Svatým Stolicem byla sjednána ještě v minulém volebním období. Na řadu právních i politických problémů souvisejících se sjednáváním této smlouvy již od samého počátku upozorňovala právní komise ČSSD. Výsledný text, parafovaný vládou za ČR ministrem zahraniční Svobodou dával kritice právní komise za pravdu zejména v tom, že smlouvou by došlo k založení privilegovaného postavení Církve římskokatolické a Církve řeckokatolické v právním řádu ČR. Taková smlouva by byla v rozporu s ústavním příkazem Listiny základních práv a svobod, podle něhož se stát nesmí vázat na náboženské vyznání.

Proto 29 našich poslanců podpořilo návrh na zamítnutí smlouvy, 18 se s ohledem na postoj KDU-ČSL hlasování zdrželo a jen 9 hlasovalo proti zamítnutí. Prohlášení C. Svobody o mezinárodní ostudě ČR je třeba brát s rezervou: zdaleka ne všechny evropské státy mají podobou smlouvu sjednanou a k záležitostem přistupují jak s ohledem na své tradice, tak na aktuální náboženskou strukturu svého obyvatelstva.

Nepřijetí této smlouvy lze tedy s ohledem na výše uvedené skutečnosti považovat za pozitivní.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod

Do čl. 14 Listiny základních práv a svobod, který se týká svobody pohybu a pobytu, se navrhovalo vložit ustanovení: „Občan může být vydán členskému státu Evropské unie k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody, pokud to vyplývá ze závazků České republiky jako členského státu Evropské unie, které nelze omezit ani vyloučit.“ Novela měla nabýt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k EU.

Tato novela souvisela s rámcovým rozhodnutím Rady EU z r. 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a procesu předávání mezi členskými státy, které mezi členskými státy EU nahrazuje Evropskou úmluvu o vydávání z r. 1957 se dvěma dodatkovými protokoly z let 1975 a 1978, Evropskou úmluvu o potlačování terorismu z r. 1977, opatření v rámci Schengenské prováděcí úmluvy z roku 1990, Úmluvu o zjednodušeném vydávacím postupu mezi členskými státy EU z r. 1995 a Úmluvu o vydávání mezi členskými státy EU z r. 1996. Toto rámcové rozhodnutí přijala Rada EU jako jedno z nejdůležitějších opatření reagujících na teroristické útoky na USA. Rámcové rozhodnutí přináší tři základní nové prvky: 1) zrušení rozhodovací pravomoci ústředního správního orgánu (ve většině států EU je jím ministerstvo spravedlnosti), 2) prolomení zásady dvojí trestnosti a 3) prolomení zásady nevydávání vlastních občanů. Ve vztahu k třetím zemím měla zůstat zachována původní úprava vydávacího procesu.

Evropský zatýkací rozkaz je rozhodnutím vydaným soudem nebo jiným justičním orgánem členského státu EU, kterým se vyžaduje zatčení a předání požadované osoby jiným členským státem. Může být vydán na podezřelého ze spáchání trestných činů, za které je možno uložit trest odnětí svobody (nebo jiné opatření omezující svobodu) s homí hranicí sazby alespoň dvanáct měsíců, anebo na odsouzeného k trestu odnětí svobody (nebo k ochrannému opatření) v délce alespoň čtyř měsíců.

Pro odpor celé opozice však byla vládou navrhovaná novela zamítnuta přesně potřebným počtem hlasů. Poctivě je třeba říci, že řady koaličních poslanců nebyly jednotné. Pominuli absentéry, někteří z koaličních poslanců se při hlasování o zamítnutí vládní předlohy zdrželi.

Návrh zákona o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech

U tohoto návrhu zákona Senát konstatoval, že patovou – fakticky bezvýhodnou – situací ve vypořádání majetkových nároků v družstvech zavinil především stát, a to tím, že v roce 1992 nedomyšleně vstoupil do jejich majetkoprávních vztahů právě diskutovaným zákonem číslo 42. Takže bez pomoci státu nelze vypořádání majetkových podílů korektně vyřešit, neboť ani stávající znění zákona, ani projednávaná novela zákona za daných podmínek nedávají reálnou možnost naplnit státem vzbuzená očekávání oprávněných osob především na finanční vypořádání jejich majetkových podílů a v plné výši by bylo možné vypořádat pouze několik v prvé řadě stojících oprávněných osob.

Došlo zde k nepříjemné situaci, že totiž Senát, který má být kontrolním orgánem napravujícím chyby Parlamentu, nesplnil svoji úlohu a neopravil to, k čemu v Poslanecké sněmovně došlo, a to k přehlédnutí data. Senát měl možnost tuto chybu napravit, možnost nápravy zde byla. Tak se zdá, že možná budeme znovu muset uvažovat o tom, zda je Senát potřebný, či ne.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění Ústava České republiky

Původní vládní návrh byl předložen 10. června 2003 a Poslanecká sněmovna jej schválila v prvním čtení a propustila do druhého čtení 5. května téhož roku, čímž tehdejší vláda splnila svůj závazek z vládního prohlášení. Jedním z klíčových bodů novely byla přímá volba prezidenta, která se v závěrečném materiálu předloženém ke schválení již neobjevila.

Ústavněprávní výbor i Dočasná komise pro otázky ústavy tuto novelu projednávaly na řadě schůzí a přijaly k ní určité návrhy, které původně poměrně široký rozsah omezují na

několik bodů, ve kterých se dosáhlo buď jednomyslné, nebo většinové dohody. To dávalo naději, že by mohlo být pro přijetí novely zákona ve třetím čtení dosaženo alespoň nezbytné třípětinové většiny. Bohužel se tak nestalo a tato vládní novela nebyla přijata.

Některá jiná důležitá hlasování Poslanecké sněmovny

Důvěra vládě

Mezi zásadní hlasování na půdě Poslanecké sněmovny lze zařadit hlasování, kterými byla vyslovena vládě důvěra.

Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru vládě Vladimíra Špidly na svém zasedání dne 11. března 2003.

Vláda využila svého práva a podle článku 71 zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy ČR se rozhodla předložit Poslanecké sněmovně žádost o vyslovení důvěry. Vedlo ji k tomu ve velké míře selhání při volbě prezidenta, kdy kandidát vládní většinové koalice nezískal odpovídající počet hlasů a nebyl zvolen.

Bylo třeba se ptát, zda šlo pouze o situaci spojenou s volbou prezidenta, nebo zda se jedná o nějaký hlubší proces, který naznačuje, že politické hranice ve sněmovně běžící jinak, než běžely na začátku volebního období. Do jisté míry tedy byla otevřena otázka, zda vláda disponuje podporou, kterou získala v době svého sestavení na základě předložení svého programového prohlášení.

Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru vládě Stanislava Grosse na svém zasedání dne 24. srpna 2004.

Jednání o uzavření koaliční smlouvy týkající se programového prohlášení vlády, se odehrávala za aktivní účasti našeho poslaneckého klubu, který se několikrát sešel na schůzi i k neformálním setkáním. Členové našeho klubu se do těchto jednání zapojovali nejen svojí kritikou uplatňovanou na jednáních klubu a jeho výboru, ale i tím, že se jako členové vyjednávacích týmů přímo účastnili na tvorbě programového prohlášení vlády.

Úsilí statutárního místopředsedy Stanislava Grosse obnovit vládní koalici vzniklou po volbách roku 2002 bylo 24. srpna úspěšně zakončeno vyslovením důvěry vládě Poslaneckou sněmovnou 101 hlasy. Početní síla vládní koalice zůstala nezměněna, což stejně jako dosud klade vysoké nároky na disciplínu a plné zapojení všech jejích poslanců.

Proto jsme uvítali ohlášený záměr St. Grosse, aby členové vlády za ČSSD nebyli současně členy některé z komor Parlamentu. Nepůsobí však dobře skutečnost, že z různých vnitrostranických důvodů byly některým členům vlády „uděleny výjimky“, tedy že se svého poslaneckého mandátu vzdát nemuseli. Takový postup podlamuje naše možnosti přesvědčit o upřímnosti tohoto kroku širší veřejnost.

Programové prohlášení nové vlády vznikalo na základě složité politické debaty, na základě tolerance a politické vůle najít kompromis a shodu, která umožní zvládnání společné odpovědnosti.

Odvolání členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Poslanecká sněmovna přijala návrh na odvolání členů Rady pro televizní a rozhlasové vysílání na svém zasedání dne 2. dubna 2006.

Zvolení členů Rady pro televizní a rozhlasové vysílání

Na základě veřejného hlasování byli na zasedání Poslanecké sněmovny dne 29. dubna 2003 do Rady pro televizní a rozhlasové vysílání zvoleni následující kandidáti: Milan Jakobec – 102 hlasů ze 196; Eva Kantůrková – 137 hlasů ze 196; Jan Kostrhun – 138 hlasů ze 195; Dalibor Matulka – 104 hlasů ze 194; Petr Pospíchal – 99 hlasů ze 196; Jiří Šenkýř – 110 hlasů ze 196.

Informace z činnosti PK – vnitřní pohled

V této části zprávy mi dovoluje seznámit Vás s činností poslaneckého klubu v hodnoceném období. Pokud by měla být posouzena obecná činnost poslaneckého klubu, lze konstatovat, že na jednáních klubu se odehrávaly diskuse k jednotlivým sněmovním tiskům (návrhy zákonů, mezinárodní smlouvy, zprávy...), příprava stanovisek klubu k jednotlivým legislativním návrhům, diskuse nad koncepčními materiály vlády a jednotlivých resortů (v ideálních případech) a zaujímání stanovisek k aktuálním politickým, zahraničně politickým i jiným tématům. Poslanecký klub se rovněž zabýval přípravou, schvalováním a nominacemi do řídicích a dozorčích orgánů státních institucí.

Diskuse byly vedeny i k vnitrostranickým záležitostem, ale bohužel ne tak často a ne s takovým zaujetím, jak by si leckdy vzniklé situace zaslouhovaly. Ale to asi nebyl a není problém jen poslaneckého klubu, ale sociální demokracie jako celku. Mnohdy se utápíme v orga-

nizačních, teoretických či jiných problémech a nezbyvá čas (někdy mám pocit, že chybí i vůle) nad skutečným řešením aktuálních problémů ČSSD.

Přesto si podle mého názoru poslanecký klub nevedl tak, aby bylo možné jej označit za neúspěšný orgán sociální demokracie.

Za důležité považuji zmínit **postoje poslaneckého klubu k některým tragickým událostem, které se odehrály ve světě**. Jednak to byla například tragédie v **Beslanu** a v závěru roku 2004 i živelná pohroma, kterou způsobila **tsunami v jižní Asii**. Na tyto tragédie (jakož i na jiné, které se odehrály předtím) vždy reagoval poslanecký klub vyjádřením upřímné soustrasti postiženým a doprovodil to humanitární finanční sbírkou. Na pomoc postiženým v Beslanu bylo vybráno **116 000 Kč**, které byly **poskytnuty na zdravotní péči pro děti (operece)**, a pro pomoc postižené Asii bylo vybráno **500 000 Kč**, které byly většinou **poskytnuty na konto UNICEF**.

Za poskytování humanitární pomoci patří členům poslaneckého klubu poděkování.

Z jiného úhlu pohledu - při každém hodnocení určitých kroků v činnosti stranického orgánu, a poslanecký klub nevyjímaje, by mělo být samozřejmé a objektivní zhodnocení z pohledu činnosti jak konkrétního stranického orgánu, tak i zhodnocení činnosti těch, kteří stranický orgán řídili. Každý z funkcionářů (**upozorňuji na slovo každý**) by si měl být vědom svých kompetencí, ale i odpovědnosti. Já jako předseda poslaneckého klubu jsem si svých kompetencí i odpovědnosti vědom a hodnocením svých kroků a výsledků práce se nevyhýbám. Ano zcela jistě byly, jsou a budou okamžiky, které lze označit za neúspěšné v činnosti poslaneckého klubu. Ale kdo nic nedělá, nic nezkaží.

Považuji za smutné, ale bohužel typické pro mnohá jednání stranických orgánů ČSSD, kdy se místo skutečně otevřené a věcné diskuse nad problémem či neúspěchem v té či oné věci, vždy v daleko větší míře řešení odkládá a hledají se jiné zástupné problémy.

Mnohokrát např. při hledání příčin neúspěchů ČSSD v různých oblastech činnosti, byl dokonce nalezen **viník a tím byl označen parlamentní poslanecký klub sociální demokracie**. Mnohokrát se tak stalo i **bez sebemenšího přičinění poslaneckého klubu**. To je patrně nová forma řízení ČSSD a nové principy ve zcela novém pojetí.

Přesto je na místě si přiznat, že poslanecký klub nejsilnější vládní strany byl kritizován v některých případech oprávněně, ale jak jsem již uvedl, v řadě případů i neoprávněně a účelově.

Zejména tento přístup a některé další důvody, ale i „hodnocení poslaneckého klubu“ některými funkcionáři sociální demokracie, mě vedly k tomu, že jsem reagoval na „**obvyklý způsob řešení problémů ČSSD**“ sepsáním osobního vyjádření, které jsem v prosinci 2004 poskytl členům poslaneckého klubu, členům politického grémia ČSSD a členům Předsednictva ČSSD.

V zájmu o celkový lepší pohled na sociální demokracii, která má potenciál být dobrá a lepší a samozřejmě o lepší chod Poslaneckého klubu ČSSD než je ten dosavadní, obsahovala tato „**úvaha**“, jak přijetí určitého dílu kritiky za svoji osobu, tak i za celý poslanecký klub. Úvaha obsahovala i **odmítnutí účelové kritiky** a určitý pohled do vnitřního života PK. Dále zde byly uvedeny návrhy k řešení některých problémů spojených s fungováním a činností poslaneckého klubu ČSSD.

Jsem přesvědčený, že platí následující – **poslanecký klub ČSSD není o nic lepší či horší než ostatní členové či orgány ČSSD, ale je to orgán, který je nejvíce vidět, a proto se i snadněji kritizuje. Lze zcela jistě konstatovat, že poslanecký klub je vlastním odrazem toho, co se odehrává v řadách sociální demokracie.**

Domnívám se však a toto vyjádření platí obecně – **pokud nebudeme umět a chtít otevřeně a hlavně objektivně diskutovat, vyměňovat si názory, respektovat odlišná stanoviska a chápat problémy, které mohou naše členy, ale i voliče tížit, nemá smysl si klást jakékoli cíle a s napjetím očekávat kladné výsledky, příznivé hodnocení a zvyšující se preference. Často to nemusí být snadné, můžeme se i pohádat. Nebude-li však existovat objektivní komunikace a výměna názorů, kdy se účastníci a partneři vzájemně respektují, kdy si vyslechnou názor, který může být i zcela odlišný a nemusí jim vonět, ale je to názor, který by měli zvážit a posléze rozhodnout o přijetí optimálního řešení, nevidím cestu vpřed.**

Důležité a zásadní je, aby stanoviska, úvahy, způsoby řešení či jiné návrhy nebyly odmítány jenom proto, že to řekl ten či onen. Pokud toto vše se opět navrátí do našich řad, jsem přesvědčený, že se dostaví i kladný výsledek ve prospěch sociální demokracie jako celku a nikoli pouze některých jednotlivců.

Samozřejmě že je také možné postupovat dosavadním způsobem, tj. nedělat nic a nadále provádět pštroší politiku. Ale v takovém případě není možná žádná změna k lepšímu.

Je rovněž nutné, ale nepopulární, pravidelně v určených časových intervalech (např. jednání ÚVV) vyhodnocovat pracovitost event. iniciativu stranických funkcionářů.

řů, ale i poslanců – členů PK, a „doporučovat“ stranickým orgánům ČSSD, které funkcionáře či poslance podporovat při sestavování kandidátek do PS pro jejich pracovitost, erudici... a naopak, kteří funkcionáři či poslanci se pouze vezli (vezou) a kteří (odpovědnost je nutné vzít na sebe), by svoji další misi v PS měli „ukončit“.

Co ale považuji za nejdůležitější, a platí to obecně pro celou naši stranu – při výběru kandidátů a funkcionářů ČSSD již nejít dosavadní cestou vlivových skupin, kamarádů, zájmových skupin, různých „trafik“, případně používat způsoby řešení jako – „ten nebude škodit“, „tam je uklizený“, ...a dalších podobných praktik, ale výběr postavit zásadně na znalostech, schopnostech, odbornosti a vůli prosazovat zájmy poslaneckého klubu nebo ČSSD jako celku; je nutné opustit falešné kamarádství a tolerování neschopných.

Vzhledem k tomu, že jsem celou situaci vyhodnotil a dospěl k závěru, že nemohu jinak, než abych jako předseda klubu poslanců přijal určitou část kritiky a v rámci odpovědnosti za zastávanou funkci a na základě hodnocení činnosti poslaneckého klubu a jeho vedení – zastupujícím předsedou ČSSD na prosincovém zasedání PČSSD a ÚVV ČSSD, **rezignoval, a nebránil tak schopnějším a disciplinovanějším členům ČSSD v řízení poslaneckého klubu. Proto jsem ke dni 18. 1. 2005 odstoupil z funkce předsedy PK ČSSD.**

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem poslancům, kteří se poctivě a aktivně účastnili jednání poslaneckých klubů a zasedání Poslanecké sněmovny a kteří svým přístupem byli a mohou být ostatním příkladem a inspirací i pro případné personální změny v Poslaneckém klubu i v ČSSD.

Děkuji i všem funkcionářům orgánů Poslanecké sněmovny i funkcionářům poslaneckého klubu za jejich práci, kterou se podíleli na prosazování cílů a programu ČSSD.

Závěr

Delegátům XXXII. sjezdu České strany sociálně demokratické přeji mnoho zdaru a úspěchů při rozhodování o volbě nového vedení sociální demokracie, při koncipování nového programu ČSSD i při schvalování změn stanov.

Rozum do hrsti a jednotný postup.

Složení Předsednictva Poslaneckého klubu ČSSD

JUDr. Petr Ibl	předseda
Mgr. Michal Hašek	1. místopředseda
Miroslav Kapoun	místopředseda
Ing. Antonín Macháček	místopředseda
Mgr. Eva Nováková	místopředsedkyně
Ing. Hana Orgoníková	místopředsedkyně

Tajemník

Irena Čelakovská

Složení Výboru Poslaneckého klubu ČSSD

JUDr. Petr Ibl	předseda
Mgr. Michal Hašek	1. místopředseda
Ing. Josef Hojdar	předseda hospodářského výboru
Miroslav Kapoun	místopředseda, místopředseda hospodářského výboru
JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D.	místopředseda ústavně-právního výboru
MUDr. Jaroslav Krákora	předseda výboru pro sociální politiku a zdravotnictví
Mgr. Ing. Michal Kraus	místopředseda rozpočtového výboru
JUDr. Jitka Kupčová	místopředsedkyně Poslanecké sněmovny
Ing. Vladimír Laštůvka	předseda zahraničního výboru
Ing. Antonín Macháček	místopředseda
Mgr. Radko Martínek	předseda výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí
Mgr. Eva Nováková	místopředsedkyně
Ing. Hana Orgoníková	místopředsedkyně, místopředsedkyně petičního výboru
Ing. Ladislav Skopal	předseda zemědělského výboru
Ing. Miloslav Vlček	hospodář PK ČSSD
PhDr. Lubomír Zaorálek	předseda Poslanecké sněmovny
Mgr. Eduard Zeman	místopředseda výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu

Zařazení členů PK ČSSD do výborů, stálých komisí a delegací PS PČR

Ústavně – právní výbor (celkem 19 členů, 7 ČSSD)

<u>JUDr. Stanislav Křeček</u>	místopředseda
<u>JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D.</u>	místopředseda
Prof. JUDr. Zdeněk Jičínský, DrSc.	
Mgr. Robin Böhnisch	
Ing. Hana Orgoníková	
JUDr. Hana Šedivá	
Ladislav Vomáčko	

Výbor pro obranu a bezpečnost (celkem 19 členů, 7 ČSSD)

<u>JUDr. Petr Ibl</u>	místopředseda
<u>Doc. Ing. Miloš Titz, CSc.</u>	místopředseda
Karel Čemý	
Ing. Pavel Hönig	
Ing. Antonín Sedľa	
PhDr. Karel Šplíchal	
Mgr. Radim Turek	

Petiční výbor (celkem 17 členů, 6 ČSSD)

<u>Ing. Hana Orgoníková</u>	místopředsedkyně
Jarmila Boháčková	
Ing. Miroslav Váňa	
František Vnouček	
Ing. Jitka Vojtilová	
Ing. Václav Votava	

Rozpočtový výbor (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>Mgr. Ing. Michal Kraus</u>	místopředseda
<u>Ing. Jiří Václavěk</u>	místopředseda
Ing. Antonín Macháček	
Ing. Jan Mládek, CSc.	
Ing. Petr Rafaj	
Miroslav Svoboda	
Ing. Miloslav Vlček	
Ing. Václav Votava	

Hospodářský výbor (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>Ing. Josef Hojdar</u>	předseda
<u>Miroslav Kapoun</u>	místopředseda
Ing. Miloslav Kala	
Ing. Miloš Melčák, CSc.	
Ing. Alfréd Michalík	
Ing. Jaromír Schling	
Antonín Sýkora	
Jiří Třešňák	

Zemědělský výbor (celkem 19 členů, 7 ČSSD)

<u>Ing. Ladislav Skopal</u>	předseda
<u>Ing. Petr Zgarba</u>	místopředseda
Mgr. Michal Hašek	
Robert Kopecký	
Oldřich Němec	
Ing. Petr Rafaj	
MVDr. Josef Řihák	

Výbor pro veřejnou správu, regionální rozvoj a životní prostředí (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>Mgr. Radko Martínek</u>	předseda
<u>RNDr. Miloš Kužvart</u>	místopředseda
Vlastimil Aubrecht	
Mgr. Michal Hašek	
Evžen Snitilý	
Ing. Iva Šedivá	
Ing. Rudolf Tomíček	
Ing. Miroslav Váňa	

Výbor pro sociální politiku a zdravotnictví (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>MUDr. Jaroslav Krákora</u>	předseda
<u>Jamila Boháčková</u>	místopředsedkyně
Ing. Václav Grüner, CSc.	
Ing. Alfréd Michalík	
Josef Mikuta	
Ing. Dagmar Mocová	
Ing. František Stmad	
Ing. Jitka Vojtilová	

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>Mgr. Anna Čurdová</u>	místopředsedkyně
<u>Mgr. Eduard Zeman</u>	místopředseda
Ing. Vladimír Čada	
Ing. Karel Kratochvíle	
Ing. Miloš Máša	
Mgr. Eva Nováková	
Josef Smýkal	
Ing. František Stmad	

Zahranční výbor (celkem 19 členů, 7 ČSSD)

<u>Ing. Vladimír Laštůvka</u>	předseda
<u>Jan Kavan, BSc.</u>	místopředseda
Prof. JUDr. Zdeněk Jičínský, DrSc.	
Ing. Petr Lachnit, CSc.	
Ing. Břetislav Petr	
PhDr. Karel Šplíchal	
Ing. Petr Šulák	

Výbor pro evropské záležitosti (celkem 21 členů, 8 ČSSD)

<u>Ing. Petr Lachnit, CSc.</u>	místopředseda
<u>Mgr. Anna Čurdová</u>	místopředsedkyně
Ing. Milan Ekert	
MUDr. Jozef Kubinyi, Ph.D.	
RNDr. Miloš Kužvart	
Ing. Miloš Melčák, CSc.	
Oldřich Němec	
Ing. Jaromír Schling	

Volební výbor (celkem 11 členů, 4 ČSSD)

<u>Ing. Jiří Václavěk</u>	místopředseda
Mgr. Anna Čurdová	
JUDr. Stanislav Křeček	
Ing. Rudolf Tomíček	

Mandátový a imunitní výbor (celkem 11 členů, 4 ČSSD)

<u>Ing. Miloslav Kala</u>	místopředseda
Mgr. Robin Böhnisch	
JUDr. Stanislav Křeček	
JUDr. Hana Šedivá	

Organizační výbor (celkem 19 členů, 7 ČSSD)PhDr. Lubomír Zaorálek
JUDr. Jitka Kupčovápředseda Poslanecké sněmovny
místopředsedkyně
Poslanecké sněmovnyIng. Josef Hojdar
JUDr. Petr Ibl
Mgr. Radko Martínek
Ing. Hana Orgoníková
Ing. Miloslav Vlček**Stálá komise pro sdělovací prostředky (17 celkem, 6 ČSSD)**Ing. Ladislav Skopal
Josef Mikuta
Mgr. Eva Nováková
Ing. Jitka Vojtilová
Ing. Václav Votava
Ing. Petr Rafaj

místopředseda

Stálá komise pro kontrolu činnosti BIS (7 celkem, 3 ČSSD)JUDr. Petr Ibl
Ing. Pavel Höinig
Mgr. Radim Turek

místopředseda

Stálá komise pro kontrolu činnosti VOZ (7 celkem, 2 ČSSD)Ing. Antonín Sed'a
PhDr. Karel Šplíchal**Stálá komise pro kontrolu použití operativní techniky Policie ČR (5 celkem, 1 ČSSD)**

Karel Čemý

Stálá komise pro práci KPS (11 celkem, 4 ČSSD)Mgr. Michal Hašek
Ing. Josef Hojdar
Ing. Antonín Macháček
Ing. Hana Orgoníková**Stálá komise pro bankovníctví (15 celkem, 5 ČSSD)**Ing. Miloslav Vlček
Ing. Jan Mládek, CSc.
Mgr. Ing. Michal Kraus
Ing. Břetislav Petr
Ing. Petr Rafajpředseda
místopředseda**Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti (11 celkem, 4 ČSSD)**Antonín Sýkora
Jamila Boháčková
Mgr. Anna Čurdová
Ing. Hana Orgoníková

místopředseda

Dočasná komise pro otázky Ústavy České republiky (11 celkem, 4 ČSSD)JUDr. Jitka Kupčová
Prof. JUDr. Zdeněk Jičínský, DrSc.
JUDr. Zdeněk Koudelka, PhD.
JUDr. Hana Šedivá

předsedkyně

Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sledování procesu zpřístupnění svazků vzniklých činnostmi bývalé STB (5 celkem, 2 ČSSD)

JUDr. Petr Ibl předseda
Doc. Ing. Miloš Titz, CSc.

Volební komise Poslanecké sněmovny (11 celkem, 4 ČSSD)

Mgr. Eva Nováková místopředsedkyně
Mgr. Anna Čurdová
Antonín Sýkora
Ing. Václav Votava

Vyšetřovací komise pro zjištění skutečností v souvislosti s arbitrážním řízením ve věci CME versus Česká republika (10 celkem, 2 ČSSD)

JUDr. Stanislav Křeček předseda
Ing. Miloslav Vlček

Vyšetřovací komise ve věci vyrovnání České republiky se společností Diag Human (10 celkem, 2 ČSSD)

JUDr. Hana Šedivá předsedkyně
JUDr. Zdeněk Koudelka, PhD.

Stálá delegace do Meziparlamentní unie (8 celkem, 2 ČSSD)

Ing. Milan Ekert předseda
Ing. Jaromír Schling

Stálá delegace do Parlamentního shromáždění NATO (10 celkem, 4 ČSSD)

Ing. Břetislav Petr
Ing. Antonín Sedľa
Mgr. Radim Turek
Doc. Ing. Miloš Titz, CSc.

Stálá delegace do Parlamentního shromáždění OBSE (5 celkem, 1 ČSSD)

Ing. Petr Šulák předseda

Stálá delegace do Parlamentního shromáždění Rady Evropy (10 celkem, 4 ČSSD)

Mgr. Anna Čurdová
RNDr. Miloš Kužvart
Ing. Petr Lachnit, CSc.
Ing. Miloš Melčák, CSc.

Stálá delegace do Shromáždění Západoevropské unie (10 celkem, 4 ČSSD)

JUDr. Petr Ibl
Oldřich Němec
Mgr. Eva Nováková
Doc. Ing. Miloš Titz, CSc.

Stálá delegace do Středoevropské iniciativy (5 celkem, 2 ČSSD)

Mgr. Michal Hašek
Ing. Jan Mládek, CSc.

Jméno	Příjmení	ZPRAVODAJ			PŘEDKLADATEL			
		počet	sněmovní tisk	Typ tisku		počet	sněmovní tisk	
				zákon	zpráva/ smlouva			
1	Vlastimil	AUBRECHT	1	132	1	0	4	85, 289, 419, 810
2	Jarmila	BOHÁČKOVÁ	3	92, 658, 677	3	0	3	348, 640, 800
3	Robin	BÖHNISCH	1	634	1	0	2	810, 828
4	Vladimír	ČADA	3	653, 763, 826	1	2	3	336, 607, 810
5	Karel	ČERNÝ	0	0	0	0	4	735, 802, 808, 810
6	Anna	ČURDOVÁ	4	128, 288, 578, 589	3	1	7	348, 607, 658, 756, 800, 810, 828
7	Pavel	DOSTÁL					8	87, 239, 274, 275, 341, 344, 593, 596
8	Milan	EKERT	4	71, 205, 260, 504	4	0	3	114, 471, 810
9	Václav	GRÜNER	0	0	0	0	1	810
10	Michal	HAŠEK	8	71, 97, 243, 466, 604, 764, 794, 829	8	0	9	19, 90, 289, 378, 418, 735, 737, 810, 828
11	Josef	HOJDAR	4	504, 505, 506, 601	4	0	3	85, 289, 810
12	Pavel	HÖNIG	10	229, 440, 457, 461, 482, 493, 573, 592, 695, 716	3	7	2	802, 810
13	Petr	IBL	5	69, 320, 329, 346, 351	2	3	9	550, 622, 625, 720, 735, 802, 810, 826, 828
14	Zdeněk	JÍČINSKÝ	0	0	0	0	2	650, 810
15	Miloslav	KALA	5	357, 363, 364, 576, 833	5	0	5	234, 499, 550, 707, 810
16	Miroslav	KAPOUN	7	48, 66, 263, 279, 433, 478, 785	4	3	4	231, 411, 550, 810
17	Jan	KAVAN	2	627, 666	1	1	1	810
18	Robert	KOPECKÝ	2	330, 434	2	0	4	85, 388, 674, 810
19	Zdeněk	KOUDELKA	14	836	14	0	8	90, 234, 499, 550, 625, 664, 810, 828
20	Karel	KRATOCHVÍLE	0	0	0	0	3	810, 828, 846
21	Michal	KRAUS	7	21, 89, 135, 170, 188, 526, 570	7	0	5	153, 300, 635, 810, 828
22	Jaroslav	KRÁKORA	4	184, 414, 419, 462	2	2	2	810, 828

Zdroj: Internet

Jméno	Příjmení	ZPRAVODAJ				PŘEDKLADATEL		
		počet	sněmovní tisk	Typ tisku		počet	sněmovní tisk	
				zákon	zpráva/ smlouva			
			98, 134, 273, 284, 298, 337, 374, 387, 418, 512, 533, 550, 566, 625, 670, 690, 725, 811	17	1			
23	Stanislav	KŘEČEK	18			8	234, 388, 499, 664, 674, 707, 802, 810	
24	Jozef	KUBINYI	4	151, 215, 256, 563	4	0	417, 639, 648, 741	
25	Jitka	KUPČOVÁ	0	0	0	0	418, 650, 707, 828	
26	Miloš	KUŽVART	5	195, 212, 458, 647, 685	4	1	85, 152, 289, 419, 471, 800, 810	
27	Petr	LACHNIT	5	52, 62, 161, 252, 761	4	1	810	
28	Vladimír	LAŠTŮVKA	0	0	0	0	85, 289, 337, 810	
29	Antonín	MACHÁČEK	5	2, 71, 264, 629, 630, 22, 29, 132, 171, 206, 363, 364, 410, 748, 816	4	1	158, 228, 542, 810, 828	
30	Radko	MARTÍNEK	10		10	0	85, 301, 419, 495, 810	
31	Miloš	MAŠA	0	0	0	0	828	
32	Miloš	MELČÁK	6	133, 200, 345, 355, 451, 688,	6	0	241, 810	
33	Alfréd	MICHALÍK	1	534	1	0	622, 828	
34	Josef	MIKUTA	4	58, 302, 653, 763, 26, 30, 185, 311, 401, 491, 492, 557, 581, 645, 663, 851	0	4	152, 810, 828	
35	Jan	MLÁDEK	12		5	7	635, 828	
36	Dagmar	MOCOVA	1	730	1	0	810	
37	Oldřich	NĚMEC	4	132, 309, 418, 540	4	0	29, 673, 674, 810, 828	
38	Eva	NOVÁKOVÁ	4	83, 274, 470, 538	1	3	139, 336, 348, 388, 607, 737, 756, 810, 828	
39	Hana	ORGONÍKOVÁ	5	59, 261, 412, 413, 730	5	0	373, 658, 725, 810, 828	
40	Břetislav	PETR	2	830, 841 136, 192, 193, 367, 380, 400, 423, 437, 517, 681, 823	0	2	802	
41	Petr	RAFAJ	11		7	4	228, 534, 542, 550, 828	
42	Josef	ŘIHÁK	1	459	1	0	674, 810, 846	

Zdroj: Internet

Jméno	Příjmení	ZPRAVODAJ				PŘEDKLADATEL		
		počet	sněmovní tisk	Typ tisku		počet	sněmovní tisk	
				zákon	zpráva/ smlouva			
43 Antonín	SEĎA	15	544, 545, 549, 561, 652, 661, 662, 667, 668, 735, 772, 773, 777, 789, 804	3	12	5	499, 550, 735, 802, 810	
44 Jaromír	SCHLING	10	91, 94, 99, 109, 316, 321, 343, 354, 373, 464	8	2	3	411, 534, 810	
45 Ladislav	SKOPAL	9	41, 42, 61, 246, 350, 427, 498, 771, 815	4	5	11	19, 28, 171, 375, 416, 553, 737, 756, 810, 828, 846	
46 Josef	SMÝKAL	1	291	0	1	5	336, 607, 800, 810, 828	
47 Evžen	SNÍTILÝ	6	40, 70, 270, 373, 631, 714	6	0	4	85, 281, 419, 810	
48 Bohuslav	SOBOTKA	0	0	0	0	71	24, 25, 38, 52, 71, 101, 116, 118, 124, 131, 135, 170, 188, 205, 206, 207, 216, 260, 264, 266, 269, 270, 295, 296, 303, 304, 305, 306, 309, 311, 317, 318, 365, 395, 400, 401, 402, 420, 429, 451, 465, 474, 480, 481, 496, 497, 504, 505, 506, 509, 517, 518, 522, 523, 524, 525, 526, 532, 556, 570, 629, 630, 637, 644, 645, 678, 688, 718, 747, posl.návrhy: 550, 810	
49 František	STRNAD	1	239	1	0	3	336, 607, 810	
50 Miroslav	SVOBODA	7	158, 306, 395, 426, 505, 506, 778	7	0	2	810, 828	
51 Antonín	SYKORA	4	12, 750, 755, 800,	4	0	4	289, 550, 622, 810	
52 Hana	ŠEDIVÁ	9	3, 172, 222, 226, 298, 469, 674, 580, 734	4	5	5	336, 348, 607, 756, 828	
53 Iva	ŠEDIVÁ	4	161, 357, 646, 693	4	0	3	289, 419, 800	
54 Zdeněk	ŠKROMACH	0	0	0	0	29	43, 44, 45, 46, 67, 72, 122, 123, 242, 253, 261, 310, 342, 391, 392, 393, 394, 396, 397, 500, 527, 528, 679, 680, 684, 685, 686, 721, posl.návrh 810	
55 Karel	ŠPLÍCHAL	11	33, 221, 249, 290, 567, 568, 569, 583, 742, 795, 834	1	10	5	301, 720, 802, 810, 826	
56 Petr	ŠULÁK	7	33, 175, 176, 217, 665, 719, 842	0	7	1	810	

Zdroj: Internet

Jméno	Příjmení	ZPRAVODAJ				PŘEDKLADATEL		
		počet	sněmovní tisk	Typ tisku		počet	sněmovní tisk	
				zákon	zpráva/ smlouva			
57	Miloš	TITZ	27	848 5, 10, 57, 65, 110, 137, 138, 141, 146, 149, 166, 167, 168, 178, 187, 196, 227, 258, 283, 368, 405, 430, 436, 565, 600, 840,	2	25	2	625, 810
58	Rudolf	TOMÍČEK	7	646, 722 85, 196, 211, 358, 529,	7	0	5	85, 289, 419, 551, 810
59	Jiří	TŘEŠŇAK	1	120	1	0	1	810
60	Radim	TUREK	2	684, 735 121, 304, 313, 314, 392, 542, 672, 679, 680, 740, 839	2	0	3	114, 406, 802
61	Jiří	VÁCLAVEK	11		11	0	1	810
62	Miroslav	VÁŇA	5	63, 102, 278, 483, 605 52, 218, 266, 429, 465, 475, 480, 481, 502, 504, 532	3	2	1	810
63	Miloslav	VLČEK	11		11	0	6	85, 158, 228, 542, 810, 828
64	František	VNOUČEK	0	0	0	0	1	810
65	Ladislav	VOMÁČKO	0	0	0	0	2	810, 828
66	Jitka	VOJTILOVÁ	8	230, 274, 281, 331, 658, 677, 684, 725	8	0	4	29, 640, 674, 828
67	Václav	VOTAVA	4	612, 614, 751, 754,	3	1	4	551, 622, 707, 810
68	Lubomír	ZAORÁLEK	0	0	0	0	2	418, 810
69	Eduard	ZEMAN	2	76, 244	2	0	7	336, 348, 471, 607, 658, 810, 828
70	Petr	ZGARBA	4	19, 130, 435, 626	4	0	3	375, 810, 846

Zdroj: Internet

		Statistika hlasování ve Sněmovně do 21.1.2005										statistika účasti na jednáních PK, celé volební období do 25.1.05 (109. schůzi)
Jméno	Příjmení	HLASOVAL	%	NEPŘIHLASEN	%	Z TOHO OMLUVEN	%	Celkem	účast v %			
1	Vlastimil	AUBRECHT	7555	90,7%	778	9,3%	11	0,1%	8333	88%		
2	Jarmila	BOHÁČKOVÁ	5794	69,5%	2539	30,5%	494	5,9%	8333	65%		
3	Robin	BÖHNISCH	6191	95,6%	284	4,4%	0	0,0%	6475	89%		
4	Vladimír	ČADA	8084	97,0%	249	3,0%	0	0,0%	8333	98%		
5	Karel	ČERNÝ	7078	84,9%	1255	15,1%	30	0,4%	8333	69%		
6	Anna	ČURDOVÁ	6622	79,5%	1711	20,5%	694	8,3%	8333	75%		
7	Pavel	DOSTAL	5172	62,1%	3161	37,9%	1308	15,7%	8333	64%		
8	Milan	EKERT	7094	85,1%	1239	14,9%	556	6,7%	8333	73%		
9	Václav	GRÜNER	1397	95,8%	62	4,2%	0	0,0%	1459	98%		
10	Michal	HAŠEK	7556	90,7%	777	9,3%	321	3,9%	8333	84%		
11	Josef	HOJDAR	6985	83,8%	1348	16,2%	690	8,3%	8333	68%		
12	Pavel	HÖNIG	7768	93,2%	565	6,8%	16	0,2%	8333	79%		
13	Petr	IBL	7791	93,5%	542	6,5%	79	0,9%	8333	92%		
14	Zdeněk	JIČINSKÝ	4842	88,9%	604	11,1%	106	1,9%	5446	97%		
15	Miloslav	KALA	7886	94,6%	447	5,4%	181	2,2%	8333	92%		
16	Miroslav	KAPOUN	8064	96,8%	269	3,2%	0	0,0%	8333	89%		
17	Jan	KAVAN	5277	63,3%	3056	36,7%	942	11,3%	8333	51%		
18	Robert	KOPECKÝ	6961	83,5%	1372	16,5%	197	2,4%	8333	72%		
19	Zdeněk	KOUDELKA	7506	90,1%	827	9,9%	64	0,8%	8333	84%		
20	Karel	KRATOCHVILE	1451	90,9%	146	9,1%	65	4,1%	1597	100%		
21	Michal	KRAUS	7299	87,6%	1034	12,4%	0	0,0%	8333	87%		
22	Jaroslav	KRAKORA	7817	93,8%	516	6,2%	23	0,3%	8333	87%		
23	Stanislav	KREČEK	7344	88,1%	989	11,9%	173	2,1%	8333	82%		
24	Jozef	KUBINYI	7422	89,1%	911	10,9%	123	1,5%	8333	80%		
25	Jitka	KUPČOVÁ	7983	95,8%	350	4,2%	77	0,9%	8333	92%		
26	Miloš	KUŽVART	6355	76,3%	1978	23,7%	404	4,8%	8333	74%		
27	Petr	LACHNIT	5877	70,5%	2456	29,5%	950	11,4%	8333	59%		

Jméno	Příjmení	Statistika hlasování ve Sněmovně do 21.1.2005										statistika účasti na jednáních PK, celé volební období do 25.1.05 (109. schůzi)
		HLASOVAL	%	NEPŘIHLÁSEN	%	Z TOHO OMLUVEN	%	Celkem	účast v %			
28	Vladimír	LAŠTŮVKA	5513	66,2%	2820	33,8%	695	8,3%	8333	72%		
29	Antonín	MACHÁČEK	8118	97,4%	215	2,6%	0	0,0%	8333	95%		
30	Radko	MARTINEK	7307	87,7%	1026	12,3%	52	0,6%	8333	76%		
31	Miloš	MÁŠA	1547	99,3%	11	0,7%	0	0,0%	1558	100%		
32	Miloš	MELČÁK	7693	92,3%	640	7,7%	242	2,9%	8333	83%		
33	Alfréd	MICHALÍK	7593	91,1%	740	8,9%	52	0,6%	8333	92%		
34	Josef	MIKUTA	7442	89,3%	891	10,7%	253	3,0%	8333	68%		
35	Jan	MLÁDEK	6902	82,8%	1431	17,2%	17	0,2%	8333	90%		
36	Dagmar	MOCOVA	1554	99,7%	4	0,3%	0	0,0%	1558	97%		
37	Oldřich	NĚMEC	7501	90,0%	832	10,0%	52	0,6%	8333	87%		
38	Eva	NOVÁKOVÁ	7321	87,9%	1012	12,1%	190	2,3%	8333	89%		
39	Hana	ORGONIKOVÁ	7900	94,8%	433	5,2%	0	0,0%	8333	91%		
40	Břetislav	PETR	1377	89,3%	165	10,7%	0	0,0%	1542	96%		
41	Petr	RAFAJ	7786	93,4%	547	6,6%	0	0,0%	8333	85%		
42	Josef	ŘIHÁK	7857	94,3%	476	5,7%	72	0,9%	8333	76%		
43	Antonín	SEDA	8268	99,2%	65	0,8%	0	0,0%	8333	93%		
44	Jaromír	SCHLING	7457	89,5%	876	10,5%	0	0,0%	8333	86%		
45	Ladislav	SKOPAL	6863	82,4%	1470	17,6%	106	1,3%	8333	81%		
46	Josef	SMÝKAL	7355	88,3%	978	11,7%	168	2,0%	8333	93%		
47	Evžen	SNÍTILÝ	6989	83,9%	1344	16,1%	127	1,5%	8333	76%		
48	Bohuslav	SOBOTKA	7272	87,3%	1061	12,7%	340	4,1%	8333	58%		
49	František	STRNAD	7381	88,6%	952	11,4%	168	2,0%	8333	83%		
50	Miroslav	SVOBODA	7062	84,7%	1271	15,3%	82	1,0%	8333	71%		
51	Antonín	SYKORA	7407	88,9%	926	11,1%	52	0,6%	8333	85%		
52	Hana	ŠEDIVÁ	6676	80,1%	1657	19,9%	511	6,1%	8333	80%		
53	Iva	ŠEDIVÁ	8030	96,4%	303	3,6%	19	0,2%	8333	88%		
54	Zdeněk	ŠKROMACH	7144	85,7%	1189	14,3%	494	5,9%	8333	72%		
55	Karel	SPLICHAL	7537	90,4%	796	9,6%	0	0,0%	8333	90%		

Jméno	Příjmení	Statistika hlasování ve Sněmovně do 21.1.2005										statistika účasti na jednáních PK, celé volební období do 25.1.05 (109. schůzi)
		HLASOVAL	%	NEPŘIHLÁŠEN	%	Z TOHO OMLUVEN	%	Celkem	účast v %			
56 Petr	ŠULÁK	6906	82,9%	1427	17,1%	341	4,1%	8333	69%			
57 Miloš	TITZ	7064	84,8%	1269	15,2%	378	4,5%	8333	72%			
58 Rudolf	TOMÍČEK	8266	99,2%	67	0,8%	0	0,0%	8333	87%			
59 Jiří	TŘESNÁK	8165	98,0%	168	2,0%	0	0,0%	8333	93%			
60 Radim	TUREK	6980	83,8%	1353	16,2%	90	1,1%	8333	80%			
61 Jiří	VÁCLAVEK	7571	90,9%	762	9,1%	0	0,0%	8333	89%			
62 Miroslav	VÁŇA	7409	88,9%	924	11,1%	0	0,0%	8333	86%			
63 Miloslav	VLČEK	7072	84,9%	1261	15,1%	549	6,6%	8333	78%			
64 František	VNOUČEK	1531	95,4%	73	4,6%	0	0,0%	1604	100%			
65 Jitka	VOJTILOVÁ	7877	94,5%	456	5,5%	0	0,0%	8333	92%			
66 Ladislav	VOMÁČKO	1428	97,9%	31	2,1%	0	0,0%	1459	100%			
67 Václav	VOTAVA	8114	97,4%	219	2,6%	33	0,4%	8333	95%			
68 Lubomír	ZAORALEK	6566	78,8%	1767	21,2%	130	1,6%	8333	76%			
69 Eduard	ZEMAN	7559	90,7%	774	9,3%	216	2,6%	8333	67%			
70 Petr	ZGARBA	7037	84,4%	1296	15,6%	0	0,0%	8333	77%			

Poz. Poslanci BÖHNISCH, JIČÍNSKÝ, VNOUČEK, KRATOCHVÍLE, PETR, VOMÁČKO, GRÜNER a poslankyně MOCOVOÁ převzali mandát v průběhu volebního období.